

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

10. ČERVNA 2012

Z obsahu:

Volání k Otci

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
23. května 2012
- strana 2 -

Měsíc Ježíšova Srdce

Ze spisů svaté Markéty
Marie Alacoque
- strana 4 -

„Duch Svatý je Láska“ (3 - dokončení)

Spiritualita kongregace
sester dominikánek Ducha
Svatého a jejich
zakladatele P. Pia Alberta
del Corona
- strana 6 -

Poselství Matky Boží v Grubu 27. března 2012

- strana 7 -

Co se přehlíží nebo zamlčuje

K útokům na Maďarsko
- strana 8 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi
Michelinimu (45)
- strana 9 -

Posvěcování okamžiku

(2 - dokončení)
Fulton J. Sheen
- strana 10 -

Miguel Cabrera (1695–1768): Alegorické zobrazení Nejsvětější svátosti, r. 1750

Editorial

Na dnešní úryvek evangelia se rádi odvolávají odpůrci mariánské úcty. Ale pokud si někdo myslí, že Pán zde staví svou milovanou Matku stranou a neuznává ji za hodnou pozornosti, je na omylu. Nepokládal za potřebné, aby zde evangelium popisovalo jeho city k Matce. Tento úryvek však vůbec neznamená, že svou Matku po skončení svého denního díla nepřijal a nevěnoval se jí. Záleží mu však na tom, aby každého, kdo nepochybuje o jeho synovské oddanosti a lásce, současně ujistil, že jeho lidské příbuzenské vztahy nejsou na překážku jeho vztahům ke všem ostatním, naopak, jsou právě i pro ně tou nejvyšší normou. Boží Syn využívá této náhodné situace, aby nás uvedl do reality a charakteru nikoliv pozemské, ale mnohem širší, nadpřirozené Boží rodiny.

Príslušnost, privilegia, postavení v ní nevyplývají ze zděděné urozenosti, zde nehraje žádnou roli něco jako modrá krev. Nejpodstatnějším rysem a současně nedostížitou předností tohoto společenství je totiž jednota vůle. Proto také nejvyšší a nejprivilegovanější postavení odpovídá nejvyššímu a bezvýhradnému sjednocení s vůlí Otce. V tom se Marii nikdo nikdy nevyrovná.

U dnešního člověka to může hned vyvolat poplach a obavy, zda tu nehrozí ponižující podřízenost. Ve skutečnosti je uznání a přijetí této podřízenosti znamením nejvyšší možné důstojnosti. Je to projev svobodného ztotožnění s Tím, od něhož a skrze něhož je všechno, je to přirozený důsledek uznání, že neexistuje žádná lepší alternativa, takže přijetí jeho nejmoudřejšího vedení a nejsvětější vůle je také tou nejvyšší oslavou Nejsvětějšího. Každé lidské společenství by si mohlo gratulovat, kdyby v něm panovala taková jednota vůle. Ta totiž vyplývá nikoliv z pouhé lidské dohody jako výsledku hledání a kompromisů, ale z poznání a přijetí nepre-

konatelné a jedinečné nabídky svaté Boží prozřetelnosti.

Bůh vůči nám zjevuje svou vůli nikoliv jako suverénní vladař, ale jako nejdobrotivější Otec. Společenství lidí s Bohem mohlo mít analogii v nejrůznějších podobách lidských seskupení. Proč si však Bůh zvolil charakter rodiny, ve které zaujímá roli Otce? On nehledal podobenství u lidí, protože je Otcem od věčnosti, dříve než byl čas a vznikl svět. Onen vlastní věčný vzor vztahu, který panuje mezi Ním a jeho jednorozeným Synem, uplatnil i pro svůj vztah k nám. To má dalekosáhlé důsledky, které je třeba znát a respektovat. Kdykoliv uvažujeme o jeho otcovství, nemůžeme nemyslet i na své synovství. Nejde o formální záležitost, ale o skutečnost, která je reálnější a podstatnější než naše synovství v přirozeném řádu. Zatímco v přirozeném řádu otce a matku postupně opouštíme, v řádu milosti se má tento vztah stále více prohlubovat, až vyústí do nepředstavitelného věčného splnutí s Otcem. „Nejen, že se můžeme nazývat Božími dětmi, ale také jimi skutečně jsme.“ Když ho v modlitbě, které nás naučil Pán, oslovujeme jako Otce, který je na nebesích, neznamená to, že je to Otec, který je někde hodně daleko a vysoko. Jeho nekonečnou velikost, vznešenost a svatost si připomínáme, abychom si byli vědomi, co to pro nás znamená, že máme Otce, kterého celý vesmír nepojme, a přece si u nás učinil příbytek. Vznešenost našeho synovství spočívá v tom, že nejde o pouhé připočtení do seznamu adoptovaných, ale o bytostné spojení s jeho jednorozeným Synem, kterého zrodil přede všemi věky. To je důvod, proč Ježíš žádá, abychom zachovávali jeho přikázání. Tato přikázání nejsou nic jiného než spolehlivý návod, jak se ztotožnit s jeho Synem, aby měl Otec všechny důvody zahrnovat nás láskou, jakou od věčnosti chová ke svému Synu. Stejně

Dokončení na str. 5

Volání k Otci

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 23. května 2012*

Drazi bratři a sestry, minulou středu jsem poukázal na svatého Pavla, který mluví o Duchu Svatém jako velkém učiteli modlitby a učí nás obracet se k Bohu v něžných výrazech dětí a nazývat ho „Abba, Otče“. Tak to dělal Ježíš; ani v nejdramatičtějším okamžiku svého života neztrácel důvěru k Otci a vyzýval ho vždy s důvěrou milovaného syna. V Getsemanech, když pocítoval úzkost smrti, byla jeho modlitba: *Abba! Otče! Tobě je všechno možné, odejmi ode mne tento kalich. Ale ne co já chci, ale co ty chceš.* (Mk 14,36)

Abba! Otče!

Již od prvních kroků své cesty přijala církev tuto prosbu za svou především v modlitbě Otče náš, ve které každodenně říkáme: „Otče, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.“ (Mt 6,9–10) V listech svatého Pavla ji nacházíme dvakrát. Jak jsme právě slyšeli, Apoštol se obrací ke Galaťanům těmito slovy: *A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba! Otče!“* (Gal 4,6) A uprostřed tohoto zpěvu o Duchu Svatém, jakým je osmá kapitola listu Římanům, svatý Pavel říká: *Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžete volat: „Abba! Otče!“* (Řím 8,15) Křesťanství není náboženství strachu, ale důvěry a lásky k Otci, který nás miluje. Tato dvě hutná tvrzení k nám promlouvají o pozvání a přijetí Ducha Svatého, daru od Zmrtvýchvstalého, který z nás činí syny v Kristu, jednorozeným Synu, a umisťuje nás do synovského vztahu s Bohem, do vztahu hluboké důvěry, jako u dětí; je to obdobný synovský vztah jako u Ježíše, i když má

jiný původ a jiný dosah. Ježíš je věčný Boží Syn, Bůh, který se vtělil, my naopak jsme jeho syny v čase, skrze víru a svátosti křtu a biřmování. Díky těmto dvěma svátostem jsme ponořeni do velikonočního Kristova tajemství. Duch Svátý je drahocenný a nutný dar, který nás činí Božími syny, který uskutečňuje synovskou adopci, ke které jsou povolány všechny lidské bytosti, protože, jak upřesňuje Boží požehnání v listě Efesanům, Bůh v Kristu si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista (Ef 1,4).

Pochopit význam otcovství

Dnešní člověk snad nevnímá krásu, velikost a hlubokou útěchu obsaženou ve slově „otec“, kterým se můžeme obracet v modlitbě na Boha, protože postava otce dnes mnohdy není dostatečně přítomná, dokonce často není v životě dítěte přítomná pozitivním způsobem, a to je velkým problémem naší doby, protože pak je obtížné pochopit, co to znamená, že Bůh je pro nás Otcem. Od samotného Ježíše, z jeho synovského vztahu k Bohu se můžeme učit, co to vlastně znamená „otec“, jaká je skutečná povaha Otce, který je v nebesích. Kritici náboženství řekli, že mluvit o Bohu jako „Otcí“ by byla projekce našich otců do nebe. Ale pravdou je opak: v evangeliu nám Kristus ukazuje, kdo je otec a kdo je pravý otec, a tak můžeme vnímat pravé otcovství, naučit se pravému otcovství. Pomyšleme na Ježíšova slova v Horské řeči, kde říká: *Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého* *Dokončení na str. 12*

Chceš-li se dnes opět setkat s Pánem, můžeš se přidat k některé ze skupin, které za ním spěchají ze všech stran. Můžeš se jich zeptat, odkud vědí, kde zastihnout Ježíše. Ti, kteří ho upřímně hledají, protože ho potřebují, nakonec ho vždy naleznou.

Ale jak vidíš, Pán je dnes doslova zavalen prosebníky. Sleduj chvíli Ježíšův běžný pracovní den. Pracuje bez oddechu, aby trpící zbavil nemoci i otroctví hříchu. Nedbá únavy ani hladu. Přišel, *aby sloužil*⁽¹⁾. To, čemu se lidé tak rádi vyhýbají, je pro Božího Syna samozřejmostí. Pozoruj utrpení a touhu těch, kteří přicházejí, i radostnou úlevu těch, kteří se po uzdravení vrací do svých domovů. Zatímco ty můžeš sledovat jen tyto vnější projevy, tvůj Pán vidí v hloubi jejich srdce jak propast lidské bídy, tak skutečné ovoce jejich víry a svého působení. Divíš se tedy, že pracuje až do úmuru?

Ale lidé, kteří sami právě nijak neustrádat, nemusí mít pochopení pro takovou nezištnou službu, která pro potřeby těch druhých zapomíná na své vlastní. Ježíšovým příbuzným se dokonce zdá, že se pomínil. Vysvětlí jim podstatu jeho bláznovství a sám se snaží následovat ho v sebeobětující obětavosti bez ohledu na lidské názory a nepochopení.

Se zcela jinými pocity sledují nával kolem Ježíše učitelé Zákona. Přišli až z Jeruzaléma, aby viděli, čím to, že někdo jiný se stal pro tak velké zástupy středem pozornosti. Je nesporné, že Ježíš tu lidem prokazuje dobrodiní, kterého oni sami nejsou vůbec schopni. Vědí lépe než kdokoliv jiný, že tato a tak početná znamení není možno vykonat pouze lidskou silou. Měli by také lépe než kdokoliv jiný rozpoznat, že se tu naplňuje proroctví *o tom, který má přijít*⁽²⁾. Čím to, že právě ti, kteří celý národ učí čekat na Mesiáše, sami Mesiáše nečekají? Čím to, že ti, kteří nejvíce vědí, nejméně poznávají? Všechno vědění není k ničemu, jestliže je člověk zaslepen tvrdostí vlastního srdce. Všimni si, že tito vzdělaní učitelé si našli vysvětlení, kterému dokonce schází logika: Ježíš prý koná tolik dobra, protože je posedlý zlým duchem!

Pán využívá této příležitosti, aby ti na příkladu učitelů Zákona vysvětlil, do jak nebezpečného stavu může člověka zavést jeho zaslepená zatvrzelost. Nejtěžší urážkou Boha je rouhavý postoj člověka, který pro svůj pyšný odpor nechce Dárci milosti dovolit, aby mu prokázal svou slitovnost a dobrotu. Takto se člověk sám zavede do bludného kruhu, ze kterého není východiska.

Boží rodina

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.

I kdyby opanoval tvé srdce nejsilnější ze zlých duchů, Ježíš přichází jakožto ten, který je silnější, aby jej spoutal a osvobodil tě z jeho moci. Ale k tomu je zapotřebí, abys mu umožnil přístup do svého srdce. Odmíneš-li však Osvoboditele, kdo tě osvobodí? O jeho zvláštní přítomnosti svědčí stále stejná znamení: *slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hlouš slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst*⁽³⁾. Chceš-li se uzdravit, vyhledej jej nejrady tam, kam proudí zástupy, aby měly účast na jeho dobrodiní. Neptej se zatvrzelých učitelů, kteří neradi slyší o jeho znameních, protože mají za to, že je nepotřebují. Ti tě k němu nezavedou a sami tě neuzdraví. Ptej se těch, kteří již prohlédli, ptej se těch, kteří byli hlouš, a nyní mohou vnímat Ježíšova slova, ptej se těch, kteří se belhali, a nyní radostně běží po cestě svatosti, ptej se těch, kteří byli zohaveni vnitřní hnilobou, a nyní jsou očištěni, kteří byli dlouhá léta mrtví, a náhle mohli povstat k radostnému životu. Oni ti řeknou, kde byli uzdraveni.

Víš, proč to Ježíš dělá, co jej dohání, aby neustále konal divy milosti? Jeho nenasytné Srdce by chtělo všechny lidi obejmout, chce být se všemi spoután svazkem nejdůvěrnějšího příbuzenství. *Čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom k Boží oslavě projevovat vděčnost*.⁽⁴⁾ Pohleď na něho: sedí tu v kruhu těch, kteří mu s láskou naslouchají. Dovídá se, že venku čeká s příbuznými i jeho milá Matka. Zdá se ti divné, že nejde za ní? Myslíš, že netouží obejmout svoji Matku? Dělá to kvůli tobě. Chce ti tak vyjádřit, že jsi mu stejně milý, že spolu s Marií patříš do jeho velké a skutečné rodiny, rodiny Božích dětí. Právě proto chodí jeho Matka od místa k místu, a aby připravila nová zázračná proměnění, prosí všechny, někdy i se slzami v očích: *Udělejte všechno, co vám řekne*.⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mk 10,45; ⁽²⁾ Mt 11,3; ⁽³⁾ Iz 35,5n; Lk 7,22;

⁽⁴⁾ 2 Kor 4,15; ⁽⁵⁾ Jan 2,5.

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 3,9–15

Když Adam pojedl ze stromu, zavolal na něj Hospodin Bůh a řekl mu: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl.“ Bůh řekl: „Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst!“ Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“ Hospodin Bůh se zeptal ženy: „Cos to udělala?“ Žena odpověděla: „Had mě svedl, a tak jsem jedla.“ Tu řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protože jsi to udělal, buď zlořečený mezi všemi krotkými i divokými zvířaty. Budeš se plazit po břichu a žrát prach po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtilo hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě.“

2. čtení – 2 Kor 4,13–5,1

Bratři! Protože máme téhož ducha víry, jak je řečeno v Písmu: „Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil“, věříme i my, a proto také mluvíme. Vždyť víme, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a společně s vámi nás postaví před něho. Všecko to se přece děje pro vás: čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom projevovat vděčnost k Boží oslavě. A proto neklesáme na mysl. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje, neboť nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy, protože nám neleží na srdci věci viditelné, ale neviditelné. Věci viditelné přece pomínou, ale neviditelné budou trvat věčně. Víme totiž, až bude stržen stan, ve kterém tady na zemi bydlíme, že nám Bůh dá obydlí jiné. Ne dům udělaný lidskýma rukama, ale věčný v nebi.

Evangelium – Mk 3,20–35

Ježíš vešel do jednoho domu a znovu se shromáždil zástup lidu, takže se nemohli ani najít. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozum. Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili o Ježíšovi: „Je posedlý Belzebubem. Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvajeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvajen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvajen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo

Dokončení na str. 13

Měsíc Ježíšova Srdce

Ze spisů svaté Markéty Marie Alacoque

Svěťice přijímá od Ježíše Krista úkol učít nás lásce k jeho Srdci.

Náš Pán dal jednoho dne svěťici zaslechnout tato slova: *Chci, abys mi posloužila jako nástroj, který přitáhne srdce k lásce ke Mně.* Odpověděla: *Nemohu pochopit, můj Bože, jak bych to mohla udělat. On na to: Skrze moji všemohoucnost, která učinila všechno z ničeho. Nezapomínej nikdy na svou nicotu. Jako oběť mého Srdce máš vždy sloužit k tomu, obětovat se jako nástroj. Pak moje láska v tobě nebude nikdy nečinná, ale vždy tě přivede ke konání nebo k utrpení; nebudeš si z toho nikdy připisovat ani nejmenší část na svůj účet. Neboť tato práce nepatří nástroji, který používá Umělec. Ty naopak budeš vlastnit podle slibu, který jsem ti dal, poklady mého Srdce a právo užívat je pro duše, které jsou k tomu způsobilé. Ty si nemáš tyto milosti přivlastňovat ani schovávat s tím, že je rozdáš druhým. Zalíbilo se mi posloužit si tvým srdcem jako řečištěm, kterým se budou šířit mé záměry k duším, z nichž mnohé budou tímto způsobem zachráněny z propasti zkažky, jak ti to zjevně ukážu.*

O jaké milosti se jednalo, svěťice napsala: *Když mě Pán zvláštním způsobem pověřil láskou ke svému Srdci, ukázal mi, co budu muset vytrpět pro tuto lásku a jaké milosti budou určeny nejen pro mne, ale i pro ty, které mi pošle, kterým mám prostě odpovídat to, co mi vnukuje v mysli. On to tak použije jako pomazání své milosti, kterými mnohá srdce přitáhne, aby ho milovala.*

Obdivuhodná smlouva mezi Ježíšem a jeho snoubenkou

Ach můj Bože, cítím svou křehkost, bojím se, že tě zradím, když uvidím příliš mnoho zla blízko vedle sebe. Moje lásko, proč mě ne-

necháš ve společném životě sester Navštívení? Bereš mě z tohoto místa, abys mě ztratil? Takové vzácné milosti dáváš těm duším, které sis vyvolil a které tě lépe oslaví, zatímco já ti budu jen odporovat. Nechci pro sebe nic jiného než tvůj kříž a lásku k tobě. Stačí mi, když budu dobrou řeholnicí, jen po tom toužím.

Ale Pán jí odpověděl: *Budeme zápasit, moje dceruško, s tím budu spokojen, ale uvidíme, kdo zvítězí, zda Stvořitel nebo tvor, síla nebo slabost, všemohoucnost nebo bezmocnost. Tato slova ve mně vyvolala velký nepokoj, proto dodal: Věz, že se necítím uražen tvým odporem, kterým mi odmítáš poslušnost. Ale chci, abys pochopila, že jsem absolutním správcem svých darů a svých tvorů. Nic na světě mi nemůže zabránit v uskutečnění mých záměrů. Jindy Pán ještě řekl: *Budu kralovat navzdory mým nepřítelům, přivedu nakonec k uskutečnění to, k čemu jsem tě vyvolil, ať vynaloží protivníci jakékoliv úsilí. Nebe a země**

Sv. Markéta Marie Alacoque

pominou, ale moje slova se nemnou účinkem. Proto řekla svěťice se svou obvyklou důvěrou: *Můj nejmilejší Spasiteli, kdy tedy přijde ten šťastný okamžik! Svěřuji ti péči o šíření tvé záležitosti, zatímco já budu mlčet a trpět.*

Božské Srdce

se začíná svěťici zjevovat

Svatá Markéta Marie se připravovala na svůj řeholní slib, když k ní Pán přišel ve Svátosti a řekl: *Hle, rána mého boku, kde máš nyní trvale přebývat; zde můžeš uchovat bílý šat nevinnosti, do které jsem oděl tvou duši, abys zde žila stále podle života Člověka – Boha; budeš žít, jako bys nežila, abych v tobě dokonale žil já. Budeš pracovat, jako bys nepr-*

covala, ale já budu pracovat v tobě, protože ti chci být vším. Ty budeš připravena slepě milovat a trpět, jen jedno srdce, jedna láska, jen jeden Bůh...

Když svěťice uslyšela ta slova, napsala vlastní krví toto slavnostní prohlášení lásky: *Já, žalostné a ubohé nic, prohlašuji, že se podrobuji a zasvěcuji a tak, jak to ode mne žádáš, obětují své srdce, aby plnilo, co se ti zalíbí, bez výhrad a bez jiných zájmů, jen pro tvoji slávu a z čisté lásky k tobě, jemuž zasvěcuji celé své bytí a všechny okamžiky svého života. Patřím navždy svému Pánu jako jeho služebnice, otrokyně, jeho tvor, neboť on je mé všechno a já jsem jeho nehodná snoubenka sestra Markéta Marie, která zemřela tomuto světu. Všechno je Boží, nic není moje, všechno Bohu a nic mně, všechno pro Boha a nic pro mne.*

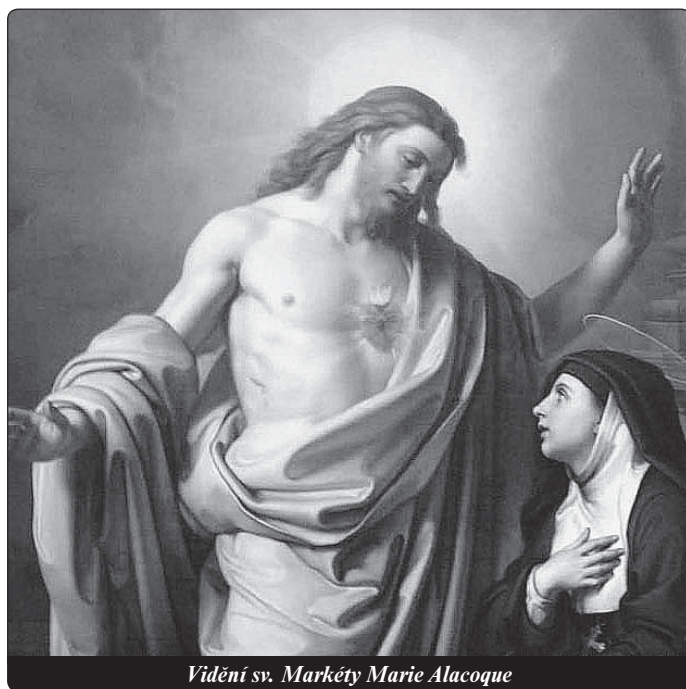
Ježíšovo Srdce,

zahrada rozkoší, kniha života, nekonečná propast

Nyní nám svěťice vypráví o některých milostech, kterými ji Pán obdařil.

*Jednou jsem cítila v duši velmi bolestnou agonii, když mě Pán poctil návštěvou, a řekl mi: Vstup, moje dceruško, do této rozkošné zahrady, abys osvěžila svou strádající duši. A já jsem viděla Největší Srdce ozdobené nesčetným počtem různých květů, všechny byly obdivuhodné krásy. Když jsem je spatřila a odvážila se jich dotknout, řekl mi: *Můžeš je sbírat pro své potěšení.* „Ó můj sladký Spasiteli,“ odpověděla jsem a vrhla jsem se mu k nohám, „nechci jiné květy než tebe, neboť jsi obdivuhodná kytice, kterou budu stále nosit v náručí své lásky.“ Odpověděl: *Dobře jsi volila, jen tato myrha může zachovat svou vlastní krásu a vůni: ve smrtelném životě, kde se zachová pro věčnost, a tam změní své jméno.**

*Jednoho dne, když jsem právě četla, stanul přede mnou můj Miláček a řekl mi: *Chci ti dát číst v knize života, kde je obsažena věda o lásce. A otevřel mi své Srdce a dal mi číst tato slova: *Moje***

Vidění sv. Markéty Marie Alacoque

*láska kraluje v utrpení, triumfuje v pokoře, raduje se v jednotě. To se tak vtisklo do mé duše, že jsem na to nikdy nezapomněla. Ježíš ještě řekl: **Obdivuj ránu mého nejsvětějšího boku, propast vyloubenou podle míry střely lásky. Kdo ji bude milovat, najde dvě cesty, jednu pro duši, druhou pro srdce. Tam najde duše pramen živé vody, aby se očistila a současně přijala život milosti. Srdce tam najde výheň lásky, takže nebude schopné žít jinak než z lásky: jedno se tam posvětit, jiné se stráví, ale protože vstup je velmi těsný, je třeba být velmi maličký a zbavený všech jiných věcí, aby bylo možno vstoupit.***

**Jeden den
v Božském Srdci**

Podle spisů světice můžeme sestavit návod, jak prožít jeden den v Ježíšově Srdci:

Při prvním probuzení vstup do Ježíšova Srdce, zasvěť mu své tělo, svou duši, své srdce a celou svou bytost, aby sloužila jen jeho lásce a jeho slávě.

Zvol si svatě Srdce za vznešený chrám, ve kterém budeš konat všechny své modlitby, aby se vrátily vyslyšené k Bohu, kterého miluj láskou tohoto Nejsvětějšího Srdce, klaněj se mu ve všech adoracích, chval ho všemi chválami, všemi svými skutky tím, že chceš, co On chce.

Při mši svatě pros toto láskyhodné Srdce, sjednot se s ním, s jeho láskou a jeho úmysly, jak má s tebou.

Také ve zpovědi a přijímání Mu dej k dispozici své nedostatky, aby doplnil, co ti schází.

Když poklekáš před Nejsvětější svátostí, mysl na ty poklony, kterými se Mu vysmívali při jeho umučení, a řekni:

„Ať se ti klaní každé koleno, Majestáte mého Boha, nekonečně poníženy v posvěcené Hostii. Ať tě každé srdce miluje, každá mysl ať se ti klaní, každá vůle ať se ti podrobí.“

Posílejte často skrze svého dobrého anděla své srdce, aby vzdalo hold Ježíši ve Svátosti.

Když si jdeš pro pokrm, spoj ho s božskou potravou, kterou Ježíš udržuje tvoji duši v Nejsvětější svátosti, a pros Ho, aby toto tělo, které jsi přijal z lásky a z poslušnosti, bylo duchovním poutem, kde se vtělila jeho čistota do tvých úmyslů, jeho milost ve tvé duši, láska k Němu ve tvém srdci tak, abys Ho ustavičně miloval.

Pečuj o to, aby i tvůj oddech byl zasvěcen Božskému Srdci, rozmlouvej s Ním, zasvěť věčnému Slovu každé svoje slovo, nevyslovuj žádné, které by se neobrátilo v jeho slávu.

Spoj své mlčení s jeho mlčením, které zachovává v Nejsvětější svátosti, vystříhej se každého rozhovoru, který zavání tvou chválou nebo může znechutit bližního, každého úmyslu, který podněcuje tvá sebeláska a marnost.

Když máš něco vytrpět, raduj se ve spojení s onou Svátostí, ve které tolik vytrpělo a trpí Ježíšovo Srdce.

Když cítíš, že se v tobě probouzí nějaký cit, který se protíví čisté lásce, odnes jej k Božskému Srdci, aby jej On zničil a dal ti místo toho milost pokory. Dělej to tak i při jiných vášních a chybách.

Když se stane, že klesneš a pochybíš, obrať se na Něho a vyprošuj si opačnou ctnost, abys ji obětoval věčnému Otci, a pros, aby ti ve své milosti odpustil. Tak to dělej také tehdy, když vidíš pády jiných.

Ke každé události připoj slova našeho Pána „Buď vůle tvá“ a pak se Mu zcela odevzdej.

Večer odevzdej vznešenému Srdci všechno, co jsi během dne vykonal, aby očistilo všechno, co bylo nečisté a nedokonalé v tvém konání.

Aby sis zajistil bezpečný klid k odpočinku, vstup do svatyně milovaného Ježíšova Srdce a uzavři se v něm klíčem úplné odevzdanosti do jeho péče.

(Pokračování)

Překlad -lš-

jako je nekonečná a nezměřitelná jeho velikost a vznešenost, tak je nekonečná a nezměřitelná i jeho otcovská a současně i mateřská něžnost, a proto se zcela vymyká naší představivosti a citlivosti, jak nesmírně se Otcova srdce dotýká každá nepozornost, nevděčnost, o vzdoru a neposlušnosti ani nemluvě. Poznáváme to z toho, co všechno podnikl, aby mohl plně obnovit onen vytožený stav lásky, když ho člověk zradil a odmítl. Z tohoto vědomí musí vzejít naše bázeň před Hospodinem, která nás učí nenávidět zlo, nenávidět povýšenost, pýchu, zlou cestu a proradnost. Není to třesení ze strachu, ale vnímavost srdce naplněného a živeného láskou, úžasem a úctou, které se proto obává udělat cokoli, co by se mohlo i v nejmenším dotknout oné nekonečné něžnosti Otcova srdce.

Při každém oslovení Otče náš oslovuji tvář i tvář, z očí do očí milujícího Otce, jehož velikost přesahuje meze všehomíra, ale přesto je u mne, je se mnou a ve mně. Posvátná bázeň mě tak napomíná k moudrosti, pokoře, odvrací od zlého. Onen důvěrný, všechny lidské vztahy překonávající intimní vztah, ke kterému mě Otec pozvedá a tiskne na své srdce, mě tedy neopravňuje k žádné troufalosti, jaká se často projevuje

ve vztahu k pozemskému otci. Nebeského Otce nikdy nedorosťme, tím méně přerosteme. Zralost a moudrost z našeho „růstu“ se naopak projevuje v tom, jak si stále hlouběji uvědomujeme, kdo je On a kdo jsme my. Naše důstojnost, vznešenost a blaženost spočívá právě v tom, že nám dává utonout v oceánu své otcovské lásky, ve kterém se ztrácíme ještě více, než jak se pro svou nepatrnost ztrácíme v bezbřehém kosmu.

Jak svěřil Ježíš ctihodné Conchitě, byla to pro něho veliká radost, učit své učedníky modlitbě Otče náš: „Do ní jsem vlil ten nejlíbeznější destilát, kterým přetékala má duše; po staletí bude opakován tento vznešený hymnus, jímž jsem chtěl vzdát hold vůli svého Otce a podřídit všechny lidské vůle jeho Vůli.“ I když tedy věty této modlitby znějí především jako prosby, mají vyjadřovat naše vyznání úcty, oslavu a projev hluboké synovské podřízenosti a pevné rozhodnutí učinit z vůle Otce svůj vlastní život. Nemáme snad všechny důvody přijímat jeho vůli z opravdové lásky? Je to tedy mrhání velkým Ježíšovým darem, když někdy jen tak odříkáváme otčenášky, jako bychom platili nějakou drobnou mincí. I zde mějme na mysli: „Nevezmeš jména Božího nadarmo!“ -lš-

MODLETE SE ZA SVÉ KNĚZE

Pán Ježíš sestře Františce od Ukřížované Lásky

Pomyslete znovu v srdci, co se skrývá za slovem kněz. Jaká moc lásky, kolik milostí a požehnání nebe vložil Otec skrze mne do těchto povolání! Můj život byl život Velekněze a vložil tím do kněžství nevýslovnou plnost.

Povolání kněze je skutečně nejvyšší povolání. Nikoliv osobní schopnosti a znalosti ho staví do popředí, nýbrž zázračné Boží vyvolení k jedinečnému svěcení, jímž ho Bůh s láskou staví po mém boku.

Žádné jiné povolání nedovoluje člověku být tak blízko Bohu a mít tak blízkou účast na jeho slově, díle a životě vykupitelské lásky.

Ano, ve zcela zvláštní lásce a věrnosti je kněz spojen s mým tajemstvím vykopení. Může v síle svého vznešeného svěcení spravovat toto tajemství, slavit účinně jeho nekrvavé obnovení a dále rozdávat zástupně požehnání nejvyšší Svátosti mé lásky.

Ó, modlete se za kněze.

Vkládejte je znovu a znovu do mého Srdce, prostě také o to, aby ve velké pokoře a úctě žili své povolání, a chce-li to Bůh, za ně i umírali.

-sks- 8/2012, překlad -lš-

„Duch Svatý je Láska“ (3 - dokončení)

„Je třeba plakat, abychom zvolali slzy,“ říkával a chtěl tím naznačit, že nejdříve musí bolest zvednout ze země nás a posvětit nás, abychom mohli zvedat ze země hříšníky a přivádět je k posvěcení. A on se neposvěcoval a nepracoval jen na posvěcení sebe samého: na vrcholu jeho myšlenek byla spása duší. Třicet let, která prožil jako biskup v San Miniato, bylo třicet let misijní práce: každý podzim znal pastorační návštěvy na venkově, kázal, zpovídal, naslouchal těm, kteří hledali pomoc, smířoval duše. I když káral, dělal to způsobem zcela zvláštním: ubohý kněz byl přiveden k pořádku, ale s takovou laskavostí, s takovou dobrotou, že od toho dne již neklesl a nazýval svého biskupa „andělem posily“.

Bylo mu souzeno, že musel dát pocítit druhým váhu autority: v roce 1874, když byl zvolen převorem v klášteře sv. Marka, vyzval spolubratry k láskyplné spolupráci a dal najevo velkou bolest, že byl postaven na místo, kde má přikazovat, ačkoliv chtěl vždy jen poslouchat.

Nikdy nesnil o ničem jiném než o své cele a svých knihách. Když měl být jmenován biskupem, dělal všechno pro to, aby k tomu nedošlo, ale protože viděl, že všechno je marné, uznal Boží vůli, objal odevzdaně těžký kříž, který mu Pán podával, a nesl ho vždy s mučednictvím v srdci a s úsměvem na rtech až do posledního dne. Třicet let vzdychal po návratu do své cely a třicet let trpěl daleko od svého hnízda. Jako ve vyhnanství.

Jednou napsal: „Život je zpřítomnění Kalvárie.“ A skutečně prožíval celý svůj den svého mučednictví vskrytu a tajemství srdce, a teprve když vypil svůj kalich až do dna, otevřely se mu brány nebe. Čekal na ten okamžik v plné a plodné pracovitosti, v pokore a v pláči. Láska k duším ho vedla k tomu, aby se obětoval ti-

sicerým způsobem a z jeho horlivosti nebylo vyloučeno obětování i toho nejnnutnějšího. Jeho charitativní láska neznala mezí: tak obětoval stříbrné spony, aby je věnoval chudému. Jednou se vrátil domů bosý, aby jeden chudý přestal strádat zimou.

Pokora ho táhla za lidmi. Když jednou čekal v San Miniato na vlak, nestyděl se dělat chůvu dítěti, které viděl v jednom domě opuštěné. Když se matka vrátila a spatřila ho, jak se stará o její dítě, byla tím tak dojata, že se jí všechny hrozny a zelenina, které nesla v zástěře, vysypaly na zem. Biskup ji potěšil, dal jí ob-

nos na nové hrozny a usmál se s láskou na ni i na dítě.

To, co nejvíce vypovídá o jeho pokoře, bylo jeho smýšlení o sobě samém a o tom, jak cenil sám sebe před Boží tváří i před lidmi. Uváděl do praxe to, co říkal svým sestřám v *Azylu*: „Pokora spočívá v tom, že se pokládáme za ubohé, že se na sebe díváme s pohrdáním, že zaujímáme v srdci vždy poslední místo, že chceme, aby nás druzí pokládali za odstrčené, aby nám vykazovali poslední místo, když mlčíme a nestěžujeme si, když námi někdo pohrdá, opomíjí nás nebo nás uráží.“ A jak si vážil této

DVA SLUŽEBNÍCI

Jedné noci v roce 1215 bděl svatý Dominik v chrámu svatého Petra v Římě a modlil se. Zjevil se mu Ježíš, který držel v ruce tři oštěpy, které chtěl právě hodit na svět.

Jeho Matka Panna Maria klečela u jeho nohou a prosila ho, aby odpustil těm, které vykoupil, a zmírnil svou spravedlnost svým milosrdenstvím. Syn jí odpověděl: „Nevidíš, jak velice mě uráží? Moje spravedlnost již nemůže snášet takové množství zločinů.“ Jeho Matka mu odpověděla: „Jelikož víš všechno, víš také, že existuje jedna cesta, jak je k tobě přivést zpět, a ta je zde: mám jednoho věrného služebníka a pošlu ho do světa. On bude lidem hlásat tvoje slovo a oni se obrátí a vrátí k tobě. A mám ještě jiného služebníka, dám mu ho na pomoc a oni budou pracovat na stejném díle.“

Tu řekl Boží Syn své Matce: „Tvoje prozíravost mě odzbrojila, ale ukaž mi nyní, koho jsi určila k tak velkému úkolu.“

Matka Boží představila našemu Pánu svatého Dominika. A Boží Syn řekl: „Přijímám ho. On s horlivostí a ochotou učiní všechno, co jsi řekla.“ Pak mu představila svatého Františka a Pán ho rovněž přijal.

Svatý Dominik si v tomto vidění pozorně prohlížel druhá, kterého ještě neznal, druhý den ho potkal v kostele a poznal v něm toho, kterého viděl minulou noc. Vrhł se mu do náruče, přitiskl ho na své srdce, s dojetím ho políbil a řekl: „Ty jsi můj bratr ve zbrani, půjdeš se mnou stejným krokem a žádný nepřítel nás neporazí.“

Vyprávěl mu o svém vidění a od té doby byli jedno srdce a jedna duše v Bohu. Doporučili svým synům, aby si počínali stejně, vždy v dokonalé lásce a úctě, a toto gesto zanechalo v oceánu staletí nesmazatelné stopy. Oba zebравé řady v tom viděly symbol věčného spojení. To je důvod, proč zakladatel řádu kazatelů má u nás své místo a my ho rovněž nazýváme otcem.

Les Fleurs Franciscaines, 2. série, str. 187-190

P. Pio Alberto del Corona

ctnosti, vyplývá z jeho věty: „Pokora má větší cenu než tisíc zjevení a tisíc extází.“ A protože ji praktikoval, mohl napsat ve stejném dopise: „Z pokory se rodí láska a láska přikrývá množství hříchů.“

Za své hříchy pokládal drobné křehkosti, např. že někdy propadal melancholii, hřích, pro který se domníval, že není na vyšší svého úřadu. Ale byly to především hříchy druhých lidí, za které činil pokání jako oběť lásky a spravedlnosti Bohu.

K pokání používal i zíněnou košili a kající pás, ale co ho nejvíce přibližovalo k trpícímu Kristu, bylo mučednictví srdce, pláč soucitu s dušemi. Napsal: „Je jich tolik, pro které je třeba plakat, trást se o ně a s pláčem je očekávat v nebi. Blažený, kdo se cítí hoden nést kříž spolu s Ježíšem Kristem.“ – „Tělo je křehké a snadno se v bolesti zhroutlí, ale duše se v ohni bolesti a lásky uzdravuje a obnovuje.“ Těmito myšlenkami oduševňoval svůj život. A nezůstával jen u myšlenek. Žízeň byla skutečná žízeň, utrpení skutečně prožíval. A když napsal: „Svatost je agonie a krvavý pot,“ neměl tím na mysli myšlenku, ale svůj život, svou svatost. Tak již na jiném místě řekl o posvěcující síle bolesti: „Stačí, aby se duše dotkla bolestí, a ihned z ní vycházejí velké jiskry, ryzí city, nevýslov-

né a skryté bohatství, které stá-
lá prosperita přikrývá, ale bo-
lest zjevuje.“

Nikoliv pro nic za nic a zcela
jistě ne pouze rétoricky volá sám
na sebe: „Moje duše, nezlob se
kvůli bolesti, nepohrdej jí, je to
polibek krve, který ti dává tvůj
božský Ženich, aby tě okouznil.“
A bolest, jakou chtěl, byla bolest
ryzí, trýzeň duše: „Příliš božské
jsou tyto slzy. Zdá se mi, že bych
je znesvěcoval, kdybych je pro-
léval jen pro nepřízeň doby.“

A vždy je proléval nejčistší.

Jednou v lázních Casciana
se dostavilo chlapisko ke zpově-
di a biskup ho ihned přijal jako
synáčka, i když fráter, kterého
měl s sebou, vyslovoval obavy.
Po několika minutách vyšli oba
z místnosti s červenými očima.
Když se ho ustaraný fráter ptal,
jak to, že jsou tak brzy hotovi,
odpověděl: „On plakal, já jsem
plakal, byl to hotový křest.“ Ko-
likrát znovu pokřtil duše vodou
svých slz?

Ke konci života chtěl od ně-
ho Pán také utrpení těla: rako-
vina ho trápila posledních pět
let života až do hrobu. Opako-
val si v té době s jistotou: „Jsem
si jist, že kříž bude můj prapor
a bolesti moje koruna.“

Opustil diecézi a odebral se
do kláštera sv. Dominika ve
Fiesole, který miloval obzvlášt-
ní láskou, protože to byl klášter
sv. Antonína a protože tam by-
li mladí. Miloval mladé: cítil, že
se jim připodobňuje v jejich mla-
dosti srdce. Nyní, když se blížil
hrob, jim měly patřit poslední
plameny ohně, aby jim osvětlily
a vytyčily cestu.

Vrátil se tak do let, která pro-
žíval u Svatého Marka, kde se
cítil jako v ráji a kde se v mlče-
ní připravoval na svou činnost.
Nyní zde nebyly školy, ale místo
nich to byly lekce bolesti, horli-
vosti a lásky k Bohu. Téměř slepý
a trápený nemocí, která ho stra-
vovala, byl vždy první v kostele.
Pro všechny byl otcem se svěží
myslí a něžností srdce. A při-
tom čekal s důvěrou na svůj po-
slední den.

Když se jednou procházel
v lesíku mezi stromy, zastavil
se před pomerančovíkem a vši-
ml si, že pomeranče mají trny.
Nechyběla úvaha, kterou poslal
do *Azylu*: „Podívejte se na tajem-
ství: zeleň listů v zimě, příjem-
nost barvy a vůně plodu a ostré
bodající trny. To jsou Boží dary,
které nám Bůh dává ve vyhnan-
ství, příjemnost i hořkost, aby
nás vychovával k lásce a přípra-
voval na dary nebe.“

A na dary nebe byl dobře
připraven. Nemoc se zhoršila.
Dal se převést do *Azylu*, aby ze-
mřel doma. „Povězte Antoní-
novi, aby postavil pod kostelem
hrob,“ napsal, když se *Azyl* sta-
věl. Pod kostelem byla krypta,
hrob byl později otevřen pro ně-
ho. V těch posledních dnech ří-
kal dcerám: „Pohleďte na nebe
a řekněte: Chci, aby moje duše
byla jasnější než ty.“

Několik dní před smrtí byla
nemoc velmi zlá, ale on ji při-
jímal jako sestru, která přináší
radost a život. Ty, kteří ho při-
cházeli navštívit, těšil v jejich
smutku, že ho ztratí: „Jaro du-
še nezačíná v březnu ani v dub-
nu. Jaro duše je věčné tam, kde
dýchá Boží polibek a září je-
ho tvář.“

*Krypta s tělesnými ostatky
P. Pia Alberta del Corona*

Taková byla jeho duše. Bůh ji
vlastnil, zavlažoval ji Duch Svatý
plamenem lásky: „Věříme v lás-
ku, pějme chválu lásce. Přijmě-
me s radostí to, co nám Bůh po-
síla, a umírejme láskou.“

Tak si ho ze země vyzvedla
náruč jeho Maminky, která vy-
stupovala na nebe, a tak vzlétl
cestou Panny Marie uprostřed
srpna 1912 po 75 letech lásky.

Překlad -lš-

Poselství Matky Boží v Grubu 27. března 2012

Moje milované děti: Dnes
se vyskytují kněží i biskupové
a mnoho námezdních, kteří svá-
dějí duše ke hříchu. Sami nema-
jí víru a hlásají bludy.

**Nedokážou rozlišovat světský
pokrm od Nejsvětější Eucharistie.**

Odvolávají se na manu na
poušti. Hlásají nasycení rozmno-
ženým chlebem a rybami.

Ale moje děti: To všechno je
pouze pokrm pro tělo.

Eucharistie však je pokrm pro
duši. Je to Tělo Kristovo a draho-
cenná Kristova Krev, která byla
prolita za záchranu duší!

A tito synové kněží stavějí
naroveň tělesný pokrm a bož-
ský pokrm. Jaký je to blud! Pak
se odvolávají na bliženskou lás-
ku, všichni prý mají právo na
rozdílení chleba. Jenže: to není
božské Kristovo Tělo ani božská
Kristova Krev.

Jen posvěcený kněz, který
stojí ve víře, může vždy znovu
svolat Krista na oltář. A tento
pokrm, toto Tělo a tato Kristo-
va Krev předpokládají čistou du-
ši, která se očistila ve svaté svá-
tosti zpovědi.

Ten, kdo nehlásá svatých De-
set přikázání, neučí jim a neza-
chovává je, nemá právo přijímat
božský pokrm. Stojí psáno: Kdo
nehodně jí Tělo a pije Krev, pro-
padne smrti. Ano, dnes hlásají
kněží a laici bludné nauky. Ne-
mají víru a nehlásají Desatero.

Moje milované děti: Jaké bludy
se dnes hlásají a svádějí duše!
Modlete se za tyto syny kněze,
aby opět hlásali pravou Kristo-
vu nauku a Desatero přikázání,
jak to Pán uložil, aby žádný
hřích nesnižovali, neboť všech-
no platí jako dříve: Stále a věčně.

Často se mluví o ekumenis-
mu. Ale pravý ekumenismus je
návrat!

**Zdůrazňuji znovu: Pravý eku-
menismus je návrat k věčné prav-
dě!**

Všechno ostatní jsou zlom-
ky a nikoliv pravá Pánova Církev
tak, jak On ji založil. Modlete se,
moje milé děti, zvláště v těchto
dnech, aby lidstvo a zvláště syn-
ové kněží si byli vědomi, že
KŘÍŽOVÁ CESTA Páně, jeho
smrt, utrpení a strašné bolesti
jsou všechno skutečnost na vy-
koupení duší.

Moje milované děti, modle-
te se za ně všechny, aby znovu
poznali, co je věčná pravda a co
Pán uložil synům kněžím, totiž
*hlásat pravou nauku, udělovat sva-
té svátosti, aby zachraňovali du-
še, za které Pán umřel na kříži.*
Modlete se, modlete se, modle-
te se a provázejte v duchu Pána
na jeho křížové cestě.

Myrtha: Můj Bože, co všech-
no se děje a nesměřuje to k To-
bě, Bože. Vyučují se bludy, straš-
né bludy a svádějí duše. Můj
Bože, smiluj se. Očisti to všech-
no. Ano, očišťování již začalo.
Všechno to bude strašné. Ó Bo-
že, smiluj se, my všichni nevíme,
co činíme. I my jsme vinni a čes-
to zklameme a často nedáváme
dobrý příklad. Bože, smiluj se!

Pater Pio: Poslouchejte slo-
va Matky. Jak jsem již řekl, Pán
bude žádat účty za duše, které
byly vaší vinou ztraceny.

* * *

Následuje smírné utrpení
Marie Myrthy při mši svaté.

Překlad -lš-

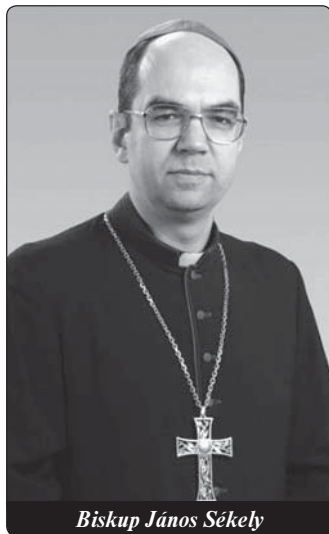
CO DÁL?

Není čas zmizet pomalu z vel-
kých měst? Tak zní nápis v jed-
něch amerických inzertních no-
vinách. V pozadí stojí pozorování
tichého odchodu mnoha lidí, kte-
rým se říká *preppers*. Motivy jsou
různé. Někteří za tím tuší něco ja-
ko konec světa, jiní tím naznaču-
jí nadcházející rozpad civilizace.

Der Christ von Morgen

Co se přehlíží nebo zamlčuje K útokům na Maďarsko

Co je důvodem této nenávisťi vůči naší zemi? Pravý důvod je ten, že naše země se hlásí k základním hodnotám, které by dnes mnozí chtěli zničit. Maďarský parlament dal zemi ústavu, která začíná jménem Boha a která chrání lidský plod od jeho početí, uznává a chrání instituci manželství jako svazek mezi mužem a ženou. Ústava trvá na tom, že rodina je základem pro existenci národa a že rozsah daní musí respektovat výdaje na výchovu dětí. Zřejmě existuje na světě mnoho lidí, kterým taková koncepce hodnot vadí. Co dál? Maďarská vláda přechodně uložila bankám zvláštní daň. To naplňuje pány ze světa peněz starostmi, aby tento příklad nebyl nakažlivý. Samozřejmě, neuvádějí tyto své důvody podle jména. Některé žaloby se týkají zákona o církvích. Tento zákon má za účel odejmout statut církeve těm náboženským spolkům, které mají finanční charakter. V Maďarsku na rozdíl od mnoha jiných evropských států mají církevní instituce výchovy a sociální péče stejný podíl na státním financování jako státní instituce: poskytují daňovým poplatníkům stejné služby ve výchově nebo sociální péči. Proto u nás

Biskup János Sékely

vznikly pseudocírkev, jejichž cílem bylo pouze získat státní podporu. Nový církevní zákon tuto situaci mění. Popisuje přesnější podmínky, kdy je možno podpory dosáhnout (alespoň tisíc příslušníků a dvacet let přítomnosti v zemi). Ty instituce, které státní příspěvek neobdrží, mohou svoji činnost dále provozovat bez státní podpory. V dějinách se občas stane, že když zasvítí světlo rozumu, zviditelní se i moc temnot a vystoupí s velkou nenávisťí. Přeji nám všem, abychom byli syny světla, budovateli skutečně lidského světa.

Der Fels 5/2012
Překlad -lš-

NESPOLEHLIVÁ VYŠETŘENÍ

Vietnam. Dvě ultrazvuková vyšetření na dvou různých místech uvedla, že dítě se narodí s velkými vadami, proto bylo přikročeno k potratu v sedmém měsíci těhotenství. Když chtěla rodina dítě pohřbit, zjistila, že je živé a nemá žádné tělesné vady. Dopravili je do nemocnice. Tam však dítěti nevěnovali pozornost, takže zemřelo na krvácení z pupeční šňůry. Ministerstvo zdravotnictví zvažuje, že omezí možnost potratu jen na prvních sedm týdnů těhotenství.

POŠKOZENÉ KOSTELY

Silné zemětřesení v severní Itálii v provinciích Modena, Ferrara a Bologna způsobilo značné škody na tamních chrámových budovách. Ve Ferrare spadla z výšky 20 m socha Panny Marie na dlažbu chrámového náměstí. 4 000 lidí muselo opustit své domovy. Sedm lidí přišlo o život. Všechny kostely v oblasti zůstaly pro bohoslužby z bezpečnostních důvodů zavřeny.

Kath-net

ZTRÁTA DŮVĚRY

Mnozí mají před očima osud *New Orleansu*, který byl před několika lety zničen hurikánem *Katrina*. V Detroitu jsou některé čtvrtě, které zplundrovali bandité, v celých řadách domů slídili po cenných předmětech. Při řadě průzkumů dosáhl stav důvěry vládě nejnižšího bodu. Lidé ztratili důvěru ve společenské instituce. V některých místech je život tak nejistý, že lidé chodí na lůžko se zbraní.

TĚŽKÉ ZMATKY

Před nějakou dobou vydal americký lékař dr. John Lerna knihu „Do světla“, která vyvolala velký rozruch. Je zde interview s umírajícím vědcem, který se ohlíží za svým životem a označuje probíhající dobu naší civilizace za dobu těžkých zmatků. Jako malý příklad uvádí historii koncernu Schlecker. Jeho krach způsobil těžké problémy, protože byl pro celé oblasti monopolním dodavatelem. Nebyl to vrchol nerozumu, učinit celé obce závislé na jednom nebo dvou marketech? Zásobování menších obchodů větším počtem dodavatelů je rozhodně mnohem odolnější proti krizi. Příroda nám ukazuje příklad: rozmanitost v jednotě.

Der Christ von Morgen, překlad -lš-

ZÁKAZ VYSTUPOVÁNÍ

Město Alcalá de Henares ve Španělsku zakázalo biskupu Juanu Antoniovovi Reig Plá veřejně vystupovat a žádá o jeho přeložení, protože se kriticky vyjádřil k praktikované homosexualitě. Španělští biskupové se postavili za svého spolubratra.

Kath-net

ŽALOBA PROTI OBAMOVĚ

Washington. 43 katolických zařízení a biskupství v USA žaluje americkou vládu kvůli reformě zdravotnictví, která chce uložit všem zařízením závazně praxi a výkony v oblasti antikoncepce, jež odporují svědomí věřících. Tím jsou porušována základní lidská práva a svoboda vyznání.

Kath-net

PROFESORKA GLENDON: OBAMOVĚ NEJDE O POMOC ŽENÁM, CHCE ZLOMIT SVĚDOMÍ

Washington. Postup Obamovy administrativy vůči náboženství je bezprecedentním útokem na náboženskou svobodu a na občanskou společnost, uvedla Mary Ann Glendon, profesorka ústavního práva na Harvardské

univerzitě a zároveň předsdkyně Papežské akademie sociálních věd. Na stránkách deníku *The Wall Street Journal* jednoznačně schválila postup amerického episkopátu a dalších společenských skupin, které se rozhodly usilovat o svá práva soudní cestou.

Profesorka Glendon připomíná, že náboženská svoboda ve Spojených státech byla vždy nezadatelným právem, které umožnilo harmonický rozvoj této země. Barack Obama to chce změnit. V jeho zákonu o zdravotním pojištění, který nutí náboženské instituce platit za praktiky, které neschvalují, ani v nejmenším nejde o pomoc ženám. Interrupce, sterilizace a antikoncepce jsou totiž v USA levné a všeobecně dostupné. Podle profesorky Glendon jde Obamovi o precedens, o zlámání svědomí a následně o silnější podřízení nevládních institucí státu. Je to závažný útok na občanskou společnost, která hraje ve Spojených státech podstatnou roli jako nárazník mezi všemocným státem a jeho obyvateli – zdůrazňuje profesorka Glendon.

Česká sekce
Vatikánského rozhlasu

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi Michelinimu (45)

**STVOŘENÍ - ÚŽASNÝ
ŘÁD**

23. listopadu 1976

Jsem dokonalost a jsem jediný, kdo představuje nekonečnou dokonalost. Tato moje dokonalost se odráží v celém stvořeném vesmíru, ve světě viditelném i neviditelném, ona pořádá všechny jednotlivé věci i jejich globální řád a úžasnou harmonii hodnou svého Stvořitele v řádu, ve kterém každá věc směřuje k cíli, který je hoden chvály Tvůrce.

Pak přichází stvoření inteligentních bytostí schopných konat dobro i konat zlo, a také přirozené dary, jimiž jsou vybaveny, přispívají jim k tomu, aby je orientovaly a podněcovaly k dobru.

V těchto podmínkách měly ony bytosti setrvat po dobu stanovenou Otcem a Pánem všech věcí a po skončení této doby se před nimi měla dokořán otevřít brána ráje, aby byly připuštěny k nekonečné slávě a blaženosti Otce.

Ale nekrásnější a nejmocnější ze všech tvorů po Bohu, zpychlý svou mocí a svou září, zhřešil tím, že se chtěl vyrovnat Bohu, vzepřel se proti Němu a dal tak podnět ke vzpouře stvořeného světa, jejíž důsledky byly, jsou a budou tak závažné, že je žádná lidská mysl není schopna pojmout.

Narušení řádu - hřích

Harmonie stvoření byla tak narušena, že radikálně změnila stanovený řád. Celý vesmír stěná pod tíží tohoto hřichu.

Po vzpouře neviditelných bytostí následovala vzpoura lidstva v Adamovi a Evě, která ještě zvětšila toto narušení a dala původ zlu ve světě, způsobila jako následek nevidané katastrofy, utrpení, války, nemoci, nenávisti, zločiny, násilí, smrt, což je daň Satanu. Stačí připomenout

neštěstí duší, které byly zavrženy a budou zavrženy. Ztráta jediné lidské duše je větší neštěstí než všechny války, epidemie a nehody všech dob. To prostě nemůžete pochopit, co znamená pojem nekonečná muka.

Obnova řádu: Církev a kněžství

Synu, Já, Lásko, jsem nemohl dopustit takovou zkázu lidské přirozenosti. Proto nastoupilo Vtělení a Vykoupení, které zajistilo Slovo, jehož cílem byla obnova zrušeného řádu a návrat možnosti spásy pro všechny duše dobré vůle.

S vykoupením přišla Církev jako svátost spásy a v Církvi kněžství, které má vytvářet mé spoluvykupitele a spolupracovníky, páteř mého mystického Těla.

Knězem je možno se stát jen skrze povolání

Tak jako si lidé vybírají své spolupracovníky, tak i Já, vtělené Boží Slovo, si vybírám své spolupracovníky. Proto běda vetřelcům, běda nepovolaným, běda zrádcům, kteří jako Jidáš z lidských vypočítavých důvodů a zájmů se vloují mezi moje povolání... Knězem je možno se stát jen skrze povolání. Každá jiná cesta by byla nejen hříšná, ale i svatokrádežná.

Stojíme tak před problémem kněžských povolání.

Tak jako můj Otec podle plánu své prozřetelnosti vkládá do srdce lidí rozličné obyčeje a tendence, aby se ve velké lidské rodině lidé navzájem doplňovali a integrovali do předem stanoveného harmonického řádu, tak i Já v Církvi zasévám do srdcí vyvolených vzácné a vznešené semeno povolání, které musí pěstovat, chránit a sklízet sám povolání i ti, kteří jsou s ním spojeni jako rodiče, vychovate-

lé atd. Mnoho povolání troskotá vinou těch, kteří je měli chránit a kteří jsou za ně odpovědní. Je známo, že rodiče nevěřící a ti, kteří již ztratili víru, často kladou odpor povolání a působí tak těžké škody Církvi, povoláním a duším. Je to strašná odpovědnost!

KNĚZ - DRUHÝ KRISTUS 30. listopadu 1976

Můj synu, chci znovu zdůraznit, že každý kněz musí být živou obětí.

Nebyl jsem Já sám obětí par excellence, obětí, která smířila Boží hněv a zadostiučinila Boží spravedlnosti? Čím jiným je kněz, ne-li druhým Kristem? Čím jiným jsou kněží, než mými spoluvykupiteli? Jak by mohli být spoluvykupiteli, kdyby nebyli obětí pro vaši spásu jako Já?

Slít se v jedno s božskou obětí

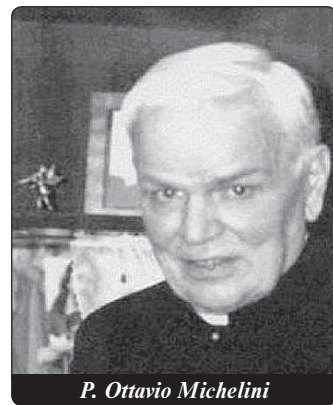
Jestliže kněz není v nejsvětější obětí spojen pevným a účinným úmyslem obětovat sám sebe ve spojení se Mnou, schází důvod obětí, kněz vyprazdňuje svou podstatu a deformuje svůj kněžský charakter, zbavuje své kněžství jeho cíle. Takový kněz hanobí své královské kněžství, které jsem mu svěřil.

Co dělali pastýři a vychovatelé, kteří nebyli schopni vložit do duše povolání vědomí jejich přirozenosti, podstatu a charakter kněžství?

Jestliže snoubenci uzavírají manželství a neznají jeho charakter a cíle, nejsou to předem ztroskotanci?

Klerik, který přistupuje ke kněžství a nezná jeho základ a podstatu, je mnohem větším trosečníkem, protože vystavuje nebezpečí nejen svou vlastní duši, ale velký počet duší, které jsou v božském plánu spojeny s jeho povoláním. Kněz se stává obětí ze samotného charakteru svého kněžství. Jestliže odmítá být obětí, zraňuje tajemství vykoupení jako Jidáš.

Šťasten je kněz, který si je vědom vznešenosti svého kněžské-

P. Ottavio Michelinimu

ho povolání a poslání a učenlivě se odevzdává nekonečné Boží lásce, která ho pozvedla z prachu země k nejvznešenější důstojnosti, na jakou může člověk aspirovat.

Šťasten je kněz, který si je vědom, že se stal vyvolenou nádobou, který usiluje, aby následoval Krista na Kalvárii a zde slil svá utrpení s božskou Obětí třikrát svatou, a stal se tak osvoboditelem mnoha duší ze jha a tyranie Satana.

Šťasten je kněz, který nepřijímá kompromisy s Božími nepřáteli, s nepřáteli Církve a nepřáteli své duše a svého svědomí.

Šťastný kněz, který odmítá spolupráci s temnými silami pekla a kráčí po cestě dokonalosti a svatosti podle příkázání „Buďte svatí!“, protože jestliže toto příkázání platí pro všechny, tím spíše platí zvláště pro moje služebníky, kteří musí být svatí, aby mohli posvěcovat.

Co říci o dnešní formaci budoucích kněží v seminářích?

Synu, jak strašná je to deformace ve jménu pokroku, jak podvatrná evoluce, která přímo kontrastuje s mým příkladem i mojí naukou! Pastýři, kteří jste asistovali a asistujete pasivně při tomto duchovním rozvratu, nemyslete si, že se vyhnete své velké odpovědnosti. Vaše vytáčky neobstojí před Božím zrakem.

Brzy to uvidíte na vlastní oči a zaplatíte za všechno zlo, kterému jste nedokázali zabránit, za všechno dobro, které jste nevykonali.

(Pokračování)
Překlad -lš-

Posvěcování okamžiku (2 - dokončení)

Co mám dělat?

Není to těžké, smířit se se slabostmi druhých, když poznáme, kolik toho Bůh odpustil nám. Jedna legenda vypráví, jak jednou Abraháma na poušti navštívil jeden Arab, který si stěžoval hlasitě na jídlo, bydlení, lůžko a víno, které mu štědrý hostitel nabídl. Nakonec to bylo na Abraháma příliš a chtěl ho vyhnat. V té chvíli se mu zjevil Bůh a řekl: „Abrahámo, já jsem toho člověka snášel čtyřicet let. Ty ho nesneseš ani jeden den?“

Když přijmeme z lásky k Bohu přítomný okamžik, dotýkáme se věčnosti a unikáme času. Zvyk přijímat to, co je nyní, a oslavovat Boha tím, co od nás žádá, je skutek milující lásky. K přijetí Božího plánu nepotřebujeme úplné pochopení a znalost Božího plánu. Když se Pavel obrátil, ptal se jen: „Pane, co chceš, abych učinil?“ Můžeme se ohřát u ohně, aniž bychom ho uměli chemicky vysvětlit. Můžeme se uzdravit lékem, i když neznáme jeho složení. Boží vůle, která se vylévá do duše prostého, svému utrpení oddaného invalidy, působí v něm hlubší pochopení teologie, než jaké může vyvodit profesor ze svých celoživotních zájmů o náboženství. Dobrý a zlý lotr na kříži prodělávali stejnou krizi a úzkost. Ten jeden si stěžoval a ztratil nebe, ten druhý pozvedl krátký okamžik svého utrpení na duchovní úroveň. Některé duše čerpají mír a svatost ze stejných zkoušek, jaké dělají z jiných lidí neurotiky. Naše rozhodnutí, zda se chceme odevzdat Boží vůli, je docela svobodné. Když to uděláme bez výhrad, způsobí On veliké věci. Jako dláto v Michelangelově ruce může zhotovit dokonalejší sochu než v rukou dítěte, tak je lidská vůle silnější, když se stane Božím vazalem, než když se pokouší jednat na vlastní pěst. Vůle se může z vlastní síly sta-

rat o mnoho věcí, ale nakonec z toho nic není. S Boží pomocí se „nic“ naší vůle stane mocnější, než můžeme očekávat.

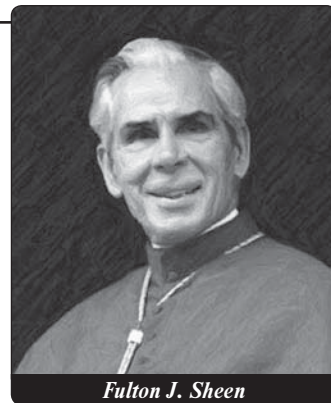
Každý okamžik můžeme posvětit slovy: „Buď vůle tvá!“ Touto větou zahájil náš Spasitel v Getsemanské zahradě naše vykoupění. *Fiat Panny Marie* umožnilo Vtělení. Toto slovo rozetne všechna pouta, která nás svazují s důvěrně známými věcmi. Otevírá možnostem okamžiku všechny dveře a dovádí nás až k Bohem vytčenému cíli. Když říkáme *Buď vůle tvá* a míníme to vážně, končí rázem všechny nářky. Protože ať nám tento okamžik přinese cokoli, je to vždy znamení Boží vůle.

Takový úkon odevzdanosti do Boží vůle nám přináší i subjektivní výhody. První je ta, že jsme ušetřeni vlivu životních náhod. Náhody v životě jsou události, které přerušují náš pravidelný životní běh a ruší naše plány – nehody, nemoci, které nás nutí, abychom odložili plánovanou cestu, nebo nečekaný telefonický hovor, když jsme si sedli k oblíbenému programu. Je to z medicíny známá věc, že křečovitě ustaraní lidé mají více úrazů a zlomenin než ti, kteří mají dobré vědomí a odevzdanost do Boží vůle. Někteří lidé si stěžují na ustavičné napětí, že svět je proti

nim, že mají smůlu. Kdo se odevzdá svatě Boží vůli, takové stížnosti nevyslovuje. Ať už přijde cokoli, vždy to přivítá. Špatně organizovaná a egoistická duše se pokouší podřídit svět své vůli, a nikdy v tom nemá úspěch. Ale život je něco většího, než se egoista domnívá. Není možno všechno tak stěsnat, aby se to vešlo do jednoho lidského mozku. Člověk nemůže vymyslet takový systém rulety, ve kterém je možno předvídat všechny možnosti točícího se kola.

Bůh nezná náhodu

Kde je rozdíl mezi těmi, kteří se nikdy nezastaví, a těmi, kteří každé *nyní* využívají k díkům? Ti poslední žijí v ráji lásky, která je větší než jejich přání prosadit se. Ne všem tvořím se Bůh ukazuje stejnou měrou. Jen On ukazuje všem, jak mohou všechno proměnit v radost. To neznamená, že by Bůh byl nespravedlivý, ale že je pro něho nemožné ukazovat se některým srdcím za určitých podmínek. Sluneční svit nemá žádné miláčky, ale nemůže stejnou měrou svítit na zaprášené i na vyleštěné zrcadlo. V božském řádu není náhod. Nikde nenacházíme setkání slepých sil, které nám naschvál působí bolest. Místo toho existuje setkání božské a lidské vůle, kte-

Fulton J. Sheen

rá má pevnou důvěru, že ji může být určeno jen něco dobrého, i když ono *jak* pozná až na věčnosti. Ve skutečnosti je každý člověk jako malé dítě v náručí milující matky, která někdy také podává lék. Bůh nám posílá všechny události každodennosti jako pozvání, abychom se v jeho službě zdokonalili. Dítě křičí, egoista protestuje, ale světec je v Boží náručí spokojený, protože ví, že Bůh má pro něho jen to nejlepší. Tak se i trpké stane sladkým, radost i bolest každého okamžiku jsou jako surovina svatosti. *Víme však, že těm, kteří milují Boha, všechno prospívá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni.* (Řím 8,28)

Každodenní dění se stává tajemstvím, protože je nositelem Boží vůle. Nic není bezvýznamné ani nudné, všechno může být posvěceno, stejně jako kozy nebo ovce, ryby nebo pšenice, hrozný nebo ucho jehly, které nacházejí svou důstojnost v podobenstvích o Božím království. Co by člověk tohoto světa rozšlápl, to je pro světce drahocenná perla, protože vidí v kamení kázání a ve všem něco dobrého. Poznává dokonce v těžkých trestech v životě budoucí přátele jako drahocenné duchovní poklady, i přes jejich hrubý a odporný zevnějšek. Zpočátku milujeme Boha jen pro tyto dary, pro city, které nám posílá. Protože jedná s námi jako muž s mladou dívkou, o kterou se někdo uchází. Když po uzavření sňatku už dárky nejsou tak časté, neznamená to, že láska muže se zmenšila, spíše se stala silnější. Nyní jí daruje sám sebe. Manželka už nemiluje manželovy dary, jeho komplimenty, ani radost, že je teď u ní. Milu-

AL KAIDA CHCE KATOLÍKŮM NABÍDNOUT ISLÁM

Jeden spolupracovník Al Kaidy označil katolíky za „úrodnou půdu“ pro konverzi k islámu, zvláště pro „velkou zášť vůči matce církvi v důsledku skandálů a chování duchovních“. Napsal to „Catholic Herald“. V dopise rodilého Američana a konvertity k islámu Adama Gadahna adresovaném Bin Ládinovi v lednu 2011 konstatuje pisatel, že dokonce irský národ, který byl nejvíce náboženský v ateistické Evropě, směřuje nyní k sekularismu. Navrhuje proto nabídnout Irsku islám. Dopis byl nalezen v pozůstalosti Usámy bin Ládira.

Katolíci prý přijímají muslimy s většími sympatiemi a pochopením než pravoslavní a protestanti. Upozorňuje na mírnost irské justice vůči teroristům. Dopis píše také o nepřátelství papeže a odpovědných představitelů vůči islámu proto, že islám představuje největší ohrožení jejich moci, zvláště v Evropě.

Kath-net

ZACHRÁNĚN PŘED UTONUTÍM

Příběh se stal v Belgii ve Flandrech. Mladá matka šla se svým dítětem na procházku kolem kanálu. Při hře a nepozornosti spadlo dítě do kanálu. Matka byla zoufalá. Sama plavat neuměla a musela se bezmocně dívat, jak dítě tone. Ale náhle přišla pomoc. Náhodný kolemjdoucí skočil pohotově do vody a dítě zachránil. Vděčná matka ho pozvala k sobě domů, aby se ohřál. Při odchodu řekla matka zachránci: „Je mi líto, že nemám něco cenného, co bych vám darovala. Ale na znamení mé vděčnosti vezměte si tuto sošku Panny Marie.“

Zachránce řekl: „Já nejsem nábožensky založen, v Boha nevěřím. Ale na památku si tu sošku od vás vezmu.“

Po několika desetiletích se v jedné švýcarské nemocnici stalo toto: Sestry v nemocnici oslovily jednoho kněze: „Máme zde jednoho pacienta, kterému se nevede dobře a zřejmě během několika dnů zemře. Nechce o Bohu a náboženství nic slyšet a kněze odmítá. Ale vy pocházíte z Flander jako on. Snad ho potěší, když s ním promluvíte jeho rodnou řečí.“

A skutečně, nálada pacienta se zvedla, stal se otevřenějším. Při rozhovoru padl pohled kněze na mariánskou sošku, která stála na nočním stolku. Řekl nemocnému: „Divím se jedné věci. Sestry mi řekly, že jste nevěřící, ale vidím zde sošku Matky Boží.“ „Ano,“ řekl nemocný, „dostal jsem ji před mnoha lety ve Flandrech od jedné matky...“ „Ano, vím,“ pokračoval kněz, „bylo to tehdy a tehdy, tam a tam...“ Pacient byl udiven: „Odkud to víte?“ Kněz se na něho zadíval a řekl: „Dítě, které jste tehdy zachránil, jsem já. Moje matka mi všechno vyprávěla.“

A nyní se stal zázrak milosti. Pacient se dal do pláče. Byl ochoten se vyzpovídat. Přijal svátosti a zemřel později smířen s Bohem.

*Záznam z přednášky Bernarda Peyrouse, kněze a historika
-sks- 8/2012, překlad -lš-*

je jeho. Když je milovaný milován kvůli sobě samému, nezáleží už na dárcích. Stejně tak náš Bůh vychovává citovými dary, vším přirozeným štěstím jen proto, že si přeje, aby se sjednotily s duší stalo nezávislé na jeho štědrosti. Ani Bůh nám neodní má přirozené dary, aniž by je nahradil nadpřirozenými. Zpočátku tomu duše někdy nerozumí, protože její hodnocení mají materiální povahu. Teprve později vidí, že prázdnota, kterou zažila při nepřítomnosti této formy štěstí, byla naplněna prohloubeným, hlubším vhladem.

Lidé tohoto světa to zřídka kdy pochopí, ale i naši nepřátelé, dokonce ti, kteří nás podvádějí a pomlouvají, mohou být použiti jako příležitost, aby se spojení s Bohem zdokonalilo. Ti, kteří vsadili na důvěru v Boha, umí všechna protivenská obrátit v něco dobrého. Protože přijímají zkoušku jako to, co přichází z Boží ruky, nepotřebují se ptát, jak se přítom mají chovat, anebo proč je něco takového postihlo. Nepotřebují se také proti tomu bránit. Zkouška je příležitostí cvičit se ve víře a v ctnosti. Když už člověk žije ve vyšší dimenzi božské lásky, ví jako dítě v milující rodině, že i to, čemu člověk nerozumí, se přesto děje z lásky a jen k tomu nejlepšímu cíli. Nakonec přijde doba spojení s Bohem, při kterém se všechno kromě Boží lásky jeví neskutečné. Uprostřed zkoušek a bolestí je duše jako letadlo, které sleduje jen světelný paprsek Boží vůle.

Každý z nás se jednou rozhodl, na čem chce pracovat, jakou odměnu získat, protože každý má na mysli nějakou odměnu. Jestliže nemá žádný zájem na věčné odměně, pak záleží na potlesku lidí. Bankéř pracuje pilně, aby rozmnožil majetek, aby si ho svět peněz vážil. Student bifluje, aby dosáhl vyznamenání... Pán věděl, že většina z nás má zájem jen na potlesku světa, když řekl: *Dejte si pozor, abyste nekonali dobré skutky okázale před lidmi, jinak nemáte odplatu u Otce v ne-*

besích. (Mt 6,1) Jestliže prokázujeme druhým dobro, protože je milujeme v lidské rovině, obdržíme v jejich lásce přirozenou, nikoliv však nadpřirozenou odměnu. *Jestliže milujete ty, kdo milují vás, co za to můžete od Boha čekat? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují... Milujte své nepřátele, prokazujte dobrotu a půjděte a nic nečekejte zpět. Vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým.* (Lk 6,32n)

Pán sestavil seznam triviálních dobrých skutků, např. pohár studené vody, a ujišťuje nás, že nás čeká nadpřirozená odměna, když je vykonáme kvůli němu, z lásky k němu. Když hledáme tuto nadpřirozenou odměnu, musíme splnit její podmínky. Ty jsou podobné jako podmínky k dosažení přirozené zdatnosti. Vezměme si muže, který chce být dobrým běžcem. Jsou k tomu podstatné tři předpoklady: 1. Musí být rozený běžec

(jsou to určité vlohy, které jsou darem). 2. Musí se pro to rozhodnout. Jestliže má zájem jen o celosvětovou soutěž, nebude mít úspěch. 3. Musí se zaměřit na tento cíl (vést spořádaný život, osvojit si správnou techniku a pilně cvičit).

Světlem činí člověka motiv

Když aplikujeme tyto předpoklady na duši, která chce soustředěnit o věčnou blaženost a nehybnou korunu, jsou zde opět tři podmínky:

1. Musí být křtem zařazena do nadpřirozeného řádu, musí být ve stavu milosti, který jí propůjčuje schopnost, dar a vhodnost k nadpřirozenému životu. Abychom od lidí získali přirozenou odměnu, pracujeme v přirozené rovině. Abychom dostali mzdu od Boha, musíme se stát Božími dětmi, být naroubováni na vinném kmeni. Skrze Boží milosrdenství přispívají všechny dob-

ré skutky člověka ke spáse, neboť hlavní příčinou zásluh je Bůh. *Milostí Boží jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, ale milost Boží se mnou.* (1 Kor 15,10)

2. Duše musí být svobodná. V tom není žádná zásluha, když je člověk přinucen, aby se cvičil v ctnosti, nebo o ni usiluje z nutnosti. Když je naše lidská vůle v souladu s Boží působností, pak stojí na druhém místě za milostí. Ale i když je druhotná, je třeba její přínos brát vážně. Bůh a člověk působí spolu.

3. Ať duše dělá cokoliv mravně dobrého, i když je to v přirozené rovině, zasluhuje si nadpřirozenou odměnu. Ve stavu milosti neexistují žádná neutrální jednání. Buď je skutek zásluhový, nebo ne.

Za předpokladu, že naše jednání jsou morálně dobrá, pak každý úkon nebo povinnost je jako bílý šek, jehož podpis závisí na tom, zda byl skutek vykonán pro Boha, nebo jen kvůli nám. Motiv dělá z člověka svätce. Posvěcení závisí nikoliv od zeměpisného místa, práce nebo okolností. Někteří lidé si představují, že kdyby byli na jiném místě, jinak se oženili nebo měli jinou práci, byli by mohli Boží úkoly řešit lépe nebo být sami lepší. Ve skutečnosti není žádný rozdíl v tom, kde jsme. Záleží na tom, zda vykonáváme Boží vůli z lásky k němu. Rádi bychom si zhotovili svůj vlastní kříž. Ale protože Pán si svůj vlastní kříž neudělal, ani my si svůj udělat nemůžeme. Můžeme však přijímat všechno, co nám sesílá, a vykonávat to, jak nejlépe umíme. Písařka, která celý den píše stejné dopisy, cestář, rolník, lékař, student, nemocný, učitel ve vyučování, matka, která obléká dítě – ti všichni mohou svou práci a svou povinnost zušlechtit a posvětit tím, že ji vykonávají ve jménu Božím.

*EWIG 5+6/2000
Překlad -lš-*

VOLÁNÍ K OTCI – dokončení ze str. 2

nebeského Otce. (Mt 5,44-45) Je to právě láska Ježíše, jednorozecného Syna, – která dospěla až k sebedarování na kříži – která nám zjevuje pravou povahu Otce: On je Láska a také my ve své synovské modlitbě vstupujeme do okruhu lásky, Boží lásky, která očišťuje naše touhy, naše chování poznamenané uzavřeností do soběstačnosti, egoismu, typického pro starého člověka.

Dvojitá dimenze Božího otcovství

Chtěl bych se zastavit u momentu Božího otcovství, abychom mohli dovolit, že nám rozehřeje srdce tato hluboká skutečnost, kterou nám dal Ježíš plně poznat, aby živila naši modlitbu. Mohli bychom tedy říct, že v Bohu má podstata Otce dvě dimenze. Bůh je náš Otec především proto, že je náš Stvořitel. Každý z nás, každý muž a žena je Božím zázrakem, který Bůh chtěl a který osobně zná. Když se v knize Geneze praví, že lidská bytost byla stvořena k Božímu obrazu (srov. 1,27), vyslovuje to právě tuto skutečnost: Bůh je náš otec, nejsme pro něho bezjmenné bytosti, neosobní, ale máme jméno. Dojímá mě ono slovo žalmu, když se modlím: *Tvé ruce mne učinily a utvořily*, praví Žalmista. (Ž 119,73) Každý z nás může vyjádřit v tomto krásném obraze osobní vztah k Bohu: „Tvé ruce mě utvořily, myslel jsi na mě, stvořils mě a chtěl.“ Ale to ještě nestačí. Duch Kristův nám otevírá ještě druhou dimenzi Božího otcovství, mimo stvoření, neboť Ježíš je „Syn“ v plném smyslu, „stejně podstaty s Otcem“, jak vyznáváme v Krédu. Když se Ježíš stal lidskou bytostí jako my, vtělením, smrtí a zmrtyvýchvstáním nás svým způsobem přijímá do svého lidství a stejného bytí jako Syn, pak také my můžeme vstoupit do zvláštní příslušnosti k Bohu. Naše Boží synovství jistě ne-

má Ježíšovu plnost: musíme se syny stávat vždy více během trvání celého našeho křesťanského života, růst v následování Krista, ve společenství s ním, abychom vstoupili do této základní skutečnosti lásky s Bohem Otcem, který udržuje náš život. To je základní skutečnost, která se pro nás nabízí, když se otevíráme Duchu Svatému a on nás uschopňuje obracet se na Otce a oslovovat ho „Abba! Otče!“ Kromě stvoření jsme reálně vstoupili do adopce s Ježíšem; jsme skutečně spojeni s Bohem, jsme syny novým způsobem, v nové dimenzi.

Priorita Ducha Svatého

Ale chtěl bych se nyní vrátit k úryvkům svatého Pavla, ve kterých uvažujeme o působení Ducha Svatého při naší modlitbě; i zde jsou úryvky, které si odpovídají, ale mají různý odstín. V Listě Galatským totiž Apoštol říká, že Duch v nás volá „Abba! Otče!“; v Listě Římanům říká, že my sami voláme „Abba! Otče!“ Svatý Pavel nám dává na srozuměnou, že naše modlitba nikdy

není a neděje se v jediném směru, od nás k Bohu, není jen „naším úkonem“, ale je projevem vzájemného vztahu, ve kterém především jedná Duch Svatý. Nemohli bychom se modlit, kdyby v nás nebyla v hloubi našeho srdce vepsána touha po Bohu, neboť to sám Bůh se zapsal do našich srdcí. Proto první iniciativa přichází od Boha a se křtem v nás Bůh znovu působí, působí v nás Duch Svatý; je prvním iniciátorem modlitby, abychom pak mohli rozmlouvat s Bohem a říci mu „Abba! Otče!“. Tedy jeho přítomnost otevírá naši modlitbu a náš život, otevírá horizont Trojice a Církve.

Velká Boží rodina

Navíc chápeme, a to je druhý bod, že modlitba Kristova Ducha v nás a naše v NĚm není jen individuální akt, ale je to úkon celé Církve. V modlitbě se naše srdce otevírá, vstupujeme do společenství nejen s Bohem, ale právě se všemi Božími dětmi, protože jsme s nimi jedna věc. Když se obracíme k Otci v naší vnitřní komůrce, v mlčení a usebranosti, nejsme nikdy sami. Kdo rozmlouvá s Bohem, není sám. Jsme

ve velké modlitbě Církve, jsme součástí velké symfonie, kterou křesťanské společenství roztroušené po všech částech země a po všech dobách vysílá k Bohu; jistě, hudebníci a nástroje jsou různé – a to je prvek bohatství – ale melodie chvály je v harmonii jen jedna. Pokaždé tedy, když voláme a říkáme „Abba! Otče!“, je v modlitbě celá Církev, celé společenství lidí, které podporuje naši modlitbu a naše modlitba je modlitbou Církve. To se všechno promítá také do charismat, do služeb, úkolů, které vykonáváme ve společenství. Svatý Pavel píše křesťanům v Korintě: *Dary jsou rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale pouze jeden Pán. Jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí.* (1 Kor 12,4-6) Modlitba je vedena Duchem Svatým, který nám dává říci: „Abba! Otče!“ S Kristem a v Kristu nás vkládá do jediné velké mozaiky Boží rodiny, ve které má každý své místo a svou důležitou roli, v hloubi jednoty se všemi.

Poslední poznámka: Učme se volat „Abba! Otče!“, ale také s Marií, Matkou Božího Syna. Dověření plnosti času, o kterém mluví Pavel v Listě Galatským (srov. 4,4), nastává v okamžiku Mariina Ano, v jejím plném přilnutí k Boží vůli: *Jsem služebnice Páně.* (Lk 1,38)

Draží bratři a sestry, naučme se vychutnávat ve své modlitbě krásu, že jsme přátelé, ano, děti Boží, že ho můžeme vzývat s důvěrou a nadějí dítěte vůči rodičům, kteří ho milují. Otevírejme svou modlitbu působení Ducha Svatého, aby v nás volal k Bohu „Abba! Otče!“, a aby naše modlitba měnila, obracela ustavičně naše myšlení, naše jednání, aby bylo stále více ve shodě s jedním jednorozecného Syna Ježíše Krista. Děkuji.

Bollettino Vaticano

23. května 2012

(Mezilitulky redakce Světla)

Překlad -lš-

POZITIVNÍ HODNOCENÍ KŘESŤANSTVÍ

Průzkum univerzity v Münsteru přinesl překvapující výsledek: „Tvůrci veřejného mínění“ konstatují kulturní renesanci křesťanského světového názoru. Vidí v křesťanském náboženství legitimní sílu veřejné morálky a společenské integrace. Islám hodnotí naopak velmi kriticky. Globalizace a náboženská pluralita včetně radikalizace islámu vyvolávají nejistotu. Novináři pokládají křesťanské církve za pilíře orientace, která posiluje kulturní identitu. Ještě v 90. letech se novináři domnívali, že křesťanství je spíše pověra a brzda moderny.

Dokoce i Tony Blair, bývalý britský ministerský předseda, se domnívá, že svět bez víry by byl na cestě ke katastrofě. Náboženství ukazuje člověku, že je ještě něco důležitějšího než on sám. Blair pokládá za nevyhnutelný také závazek k pokoře, jinak lidstvo nemůže dělat pokroky.

O CO JDE EVOLUCIONISTŮM

Rabi Moshe Averick kritizuje vědce, že jejich vědecké výroky nesledují rozvoj vědy, ale ateistickou propagandu. Naopak Jerry Coyne si stěžuje, že Američané nemají rádi evoluční teorie hlavně z náboženských důvodů. Podle Avericka šíří Coyne svůj světový názor, kde může, ačkoliv vyvolává u Američanů spíše skepsi.

Kath-net

Evangelista Jan ve svém líčení Poslední večeře neuvádí její

nejpodstatnější část: ustanovení nejsvětější Oběti a biskupské svěcení apoštolů. A přece jeho zpráva je ze všech nejobsažnější a nejpodrobnější. Psal své evangelium jako poslední a jeho úmyslem bylo předat to, co ostatní evangelisté nezaznamenali, ale co je pro tuto událost velmi důležité. Dojemným způsobem nám vylíčil atmosféru vrcholné lásky, jakou Ježíš do této neopakovatelné hostiny vnesl. Výstižněji a výmluvněji ji snad nemohl charakterizovat, než když svou zprávu začal slovy: „Protože miloval svoje, projevil jim lásku až do krajnosti.“ To se jistě nevztahuje pouze k úvodnímu dojemnému aktu mytí nohou, ale k celému programu, který si Pán na toto vrcholné setkání připravil. Čím více jeho Srdce překypovalo láskou, tím bolestnější a nesnesitelnější byla proto pro něho přítomnost učedníka, který neměl v srdci lásku, protože nebyl čistý. Díky tomuto nečistému mohl do nejposvátnější síně lásky vstoupit a setrvat zde i Ježíšův úhlavní Nepřítel. Při pohledu na něho se však i sám Boží Syn zachvěl hrůzou. Jeho bolest byla přímo nesnesitelná: „Jeden z vás mě zradil!“ V takové společnosti už Ježíš dále nemohl pokračovat. To, co mělo následovat, nemohlo být přece znesváčeno. Poslal proto zrádce pryč i se Satanem v duši. Jak velice se jeho srdci ulevilo, když zlosyn za sebou zavřel dveře, vyplývá z jeho vyznání: „Nyní je Syn člověka oslaven a v něm je oslaven Bůh.“

Zvláštností oné obětní Hostie byl její anticipační charakter. Ježíšova konsekrační a i darovací slova by zůstala zcela neúčinná, kdyby další den opravdu nenásledovalo zabití obětního Beránka, který třetího dne slavně vstal.

Nakonec všichni, kdo ten večer opouštěli Večeřadlo, opustili tuto svatou síň s hostem v srdci: buďto s Ježíšem, nebo s ďáblem.

Na slovíčko

Nezapomínejme nikdy na tuto zkušenost: Ďábel se umí drze vloupat i tam, kde chce Ježíš udělovat největší poklady své lásky.

I z dnešních chrámů, kde se stále znovu opakuje a zpřítomňuje Ježíšovo nejvyšší sebedarování, odcházejí lidé s hostem v srdci: buďto s Ježíšem, nebo s ďáblem. Ale bohužel, nejen že poměr ve prospěch Nepřítele daleko překračuje oněch 1:11, ale v černých duších, které opanoval Satan i se svou nenávistí, musí Ježíš zcela reálně přebývat v ďábově společnosti. Pro radní křesťané nutí Pána vstupovat i s ovocem spásy tam, kde po něm ďábel s výsměchem šlape. Podle přiznání samotných biskupů se tak děje už dlouhá léta. Je to jeden z nejdrastičtějších projevů tzv. krize víry.

Nevím, zda si tito pastýři uvědomují, jak velice k tomu žalostnému stavu přispěli tím, z Říma vymáhali povolení, aby se u nich svatá Hostie, Ježíšovo Tělo s duší i božstvím, mohla podávat lidem ve stoje do ruky jako jakýkoliv jiný předmět. Dokud věřící při přijímání klečel a pokorně otevřel svá ústa, musel si alespoň do určité míry uvědomit posvátnost tohoto úkonu, nejvyšší svatost přicházejícího Hosta a vzbudit nezbytnou pokoru. Ale jestliže stačí postavit se a natáhnout ruku,

a podávat vlastně může kdokoliv, i jeho sousedka v civilu, tak má věřící dojem, že prakticky o nic nejde. Byl jsem v Německu v jistém biskupském sídle ve velkém klášterním kostele svědkem, jak před podávající laičky a laiky přistupovaly spořádaně celé lavice, všichni na jednu stranu vystupovali a z druhé strany se opět ve stejném pořadí vraceli, takže přítomní ani neměli vyhnoutí, pokud nechtěli před celým kostelem demonstrovat, že mají nějaké problémy.

„Krise víry“ je ve skutečnosti zavádějící termín. Žádná ctnost se nemůže ocitnout v krizi. Jestliže marnotratný syn prohrál svůj majetek s nevěstkami, není to krize jeho majetku, ale krize jeho svědomí a jeho postavení. Když podobným způsobem prohrál věřící dar božských ctností, které mu byly vlyty při křtu, není to krize víry, ale jeho duše. Kdyby se marnotratný syn bez jakékoliv omluvy hrnul ke stolu v těch hadrech, v jakých obsluhoval vepře, jenom by prohloubil ránu, kterou zasadil otcí již při svém odchodu.

À propos, otcí: při svatém přijímání nemáme co do činění pouze s Božím Synem. Božího Syna nám zde podává sám nebeský Otec. Jako svůj osobní dar nám daruje svého jediného Syna, kterého v nekonečné lás-

ce zplodil a ze stejné nekonečné lásky za nás obětoval. Podává nám ho s nejvyšší nežností jako plod oběti a rozhodně nemá v úmyslu vydávat ho znovu do rukou hříšníků. To ať si také uvědomí všichni, kteří pověřují podáváním a kteří podávají. I když k tomu v důsledku své osobní krize budeme jakkoliv slepí, skutečností zůstává, že se tu účastníme toho nejsvětějšího dění, které se ze strany Hostitele odehrává v atmosféře vypjaté a nejcitlivější lásky, ve které už každá netaktnost představuje bolestnou urážku. Projev lásky, s jakou se nám Syn daruje a zcela bezbranně vydává, je projevem jeho nejhlubší poslušnosti k Otcí, aby zjednal velkou slávu Otcově lásce. S jakým jemnocitem a úzkostlivou čistotou bychom měli k Pánu přistupovat! Pohybovat se tu bez odpovídající čistoty duše a lásky, tedy bez svatebního šatu, je nehoráznou provokací, o které Pán Ježíš mluví jako o neodpustitelném šlapání po lásce. Tato nepřístupná „nesvatá“ přijímání jsou nejednou jen vyvrcholením podobně „nesvatého“ mešního obřadu, ve kterém místo o nejvyšší bohopoctu vzdávanou nejsvětějšímu Otcí, místo o opravdový kult, díky, klanění, smír a pokorné prosby jde od uvítání až do konce v prvé řadě o atraktivně zaranžované společenské setkání. (Ze zapomenuté vlastní hříšnosti vzešel jako samozřejmost i onen požadavek „za všechny“.) Pán Ježíš stoloval i s hříšníky a celníky, ale ti se před něho nestavěli a nenatahovali suverénně ruku, nýbrž na kolenou prosili za odpuštění hříchů a vraceli a napravovali několikanásobně, co zlého způsobili. Jen jednomu ze svých druhů na kříži řekl: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“ Také si musíme být vědomi, že při mešni oběti se nikdy nejedná jen o přítomné „společensví“. Na důstojném a opravdovém kultu, na míře smíru, klanění, díky a proseb závisí další existence hroučícího se světa.

-lš-

LITURGICKÁ ČTENÍ -

dokončení ze str. 3

přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“ Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

Pondělí 11. 6. 2012: 6:05 Octava dies (675. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Hudební magazín Mezi pražci **7:10** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **8:00** Post Scriptum s Mons. Josefem Nuzíkem **8:20** Terra Santa News: 6. 6. 2012 **8:40** Přejeme si... **9:00** Čtete z křesťanských periodik **9:05** Poselství svatých: Matka Tereza **9:15** Mikroregion východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem **9:25** Historie rodiny Legnerů **10:00** Nedělní čtení: 10. neděle v mezidobí **10:35** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **11:00** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **11:10** Noeland (56. díl) **11:40** Sedmihlášky (66. díl) **11:45** O Mlsálkovi (4. díl): Jak Kundába s Puclíkem přejeli Mlsálkovi ocásek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Benefiční koncert pro lidi bez domova **13:40** Octava dies (675. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Otec Karel Tinka, SDB **14:25** Krásy Čech a Moravy (16. díl): Třeboň **14:50** Noční univerzita: Papírový Ježíš (Jan 4,25–26) – Ignác a Františka Muchovi **16:00** Karelia – jeden den **16:10** Exit 316 MISE: Kdopak to zvoni? **16:30** Godzone magazín [P] **17:00** NOeparáda (168. díl) [L] **18:05** Čiernobiely svet [P] **18:15** Jeruzalém **18:25** Sedmihlášky (66. díl) **18:30** O Mlsálkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč [P] **18:40** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **19:15** Ars Vaticana (1. díl) **19:25** Přejeme si... **19:45** Mikroregion východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem **20:00** Stíny na kolébce [P] **20:50** Dolňácké slavnosti **21:15** Na koberečku (129. díl) [P] **21:30** Nová šance **21:50** Čtete z křesťanských periodik **22:00** Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Vztah pravdy a svobody **22:50** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **23:00** Octava dies (675. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Otazníky: Sekty **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 12. 6. 2012: 6:05 Mikroregion východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem **6:15** Světové setkání rodin v Miláně: Koncert z La Scally **7:30** Jaroslav Sucháček **7:40** Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík **8:30** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **8:40** Ars Vaticana (1. díl) **8:50** Otec Karel Tinka, SDB **9:05** Salesiánský magazín **9:25** Bůh v Tibetu **9:50** Poselství svatých: Matka Tereza **10:05** Octava dies (675. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** Budu pomáhat: APLA: Asociace pomáhající lidem s autismem **10:45** Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Vztah pravdy a svobody **11:40** Sedmihlášky (66. díl) **11:45** O Mlsálkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (82. díl): Dechovka **12:35** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **13:25** V zákulisí **13:55** Eucharistie: Učení Boží **14:25** Noemova pošta: červen **16:00** Přejeme si... **16:15** Don Rua – nástupce **16:40** Do kopce voda neteče [P] **17:00** Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec **17:20** Čtete z křesťanských periodik **17:25** Káva **17:35** JuniorTV Kopřivnice (26. díl) **17:55** Kudrnáč Hermie **18:00** Noeland (56. díl) **18:30** O Mlsálkovi (6. díl): Jak Mlsálka bolely zuby [P] **18:40** Sedmihlášky (66. díl) **18:45** Příběh medvídky pandy (2. díl) **19:20** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **19:40** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2012 [P] **20:00** Prorok léčitel: Solanus Casey **21:05** Exit 316 MISE: Kdopak to zvoni? **21:25** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2012 **21:45** Hlubinami vesmíru s dr. Janem Vondrákem **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:20** Terra Santa News: 6. 6. 2012 **23:40** Přejeme si... **23:55** Čtete z křesťanských periodik **0:05** Jak potkávat svět s Ondřejem Demo (zatím nepotvrzeno) (12. díl) **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 13. 6. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2012 **6:20** Noční univerzita: Papírový Ježíš (Jan 4,25–26) – Ignác a Františka Muchovi **7:30** Nová šance **7:50** Ars Vaticana (1. díl) **8:00** Outdoor Films (4. díl) **9:30** Poselství svatých: Matka Tereza **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L]

12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Stíny na kolébce **12:55** Čtete z křesťanských periodik **13:00** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **13:40** Post Scriptum s Mons. Josefem Nuzíkem **14:00** Jak potkávat svět s Ondřejem Demo (zatím nepotvrzeno) (12. díl) **15:25** Do vienka dané... Čipkárka z Pobečina **15:40** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2012 **16:00** NOeparáda (168. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Konec krásných časů [P] **17:20** Obec Moravany nad Váhom **17:30** Na koberečku (129. díl) **17:40** Olivová hora **17:45** Telom i dušou **18:00** Octava dies (675. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** O Mlsálkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda [P] **18:40** Sedmihlášky (66. díl) **18:45** Hudební magazín Mezi pražci **19:20** Terra Santa News: 13. 6. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval [L] **21:15** Krásy Čech a Moravy (16. díl): Třeboň **21:35** MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody [P] **22:35** Mikroregion východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem **22:45** Historie československého vojenského letectví (6. díl) [P] **23:15** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **23:25** BET LEChem – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **23:45** Světové setkání rodin v Miláně: Koncert z La Scally **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 14. 6. 2012: 6:05 Otec Karel Tinka, SDB **6:20** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **6:55** Čtete z křesťanských periodik **7:00** BET LEChem – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **7:15** Platinové písničky (82. díl): Dechovka **7:45** Mikroregion východní Slovácko: Bystřice pod Lopeníkem **8:00** Don Rua – nástupce **8:25** Liptál včera a dnes **8:55** Prorok léčitel: Solanus Casey **10:00** Noemova pošta: červen **11:30** Přejeme si... **11:40** Sedmihlášky (66. díl) **11:45** O Mlsálkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Světové setkání rodin v Miláně: Koncert z La Scally **13:25** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **14:10** Historie rodiny Legnerů **14:35** Godzone magazín **15:05** Noeland (56. díl) **15:35** Sedmihlášky (66. díl) **15:40** Zpravodajské Noeviny: 12. 6. 2012 **16:00** V zákulisí [P] **16:30** Eucharistie: Tělo a Krev Syna člověka [P] **17:00** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **17:10** Terra Santa News: 13. 6. 2012 **17:35** Ars Vaticana (2. díl) [P] **17:50** Příběh medvídky pandy (2. díl) **18:25** Sedmihlášky (66. díl) **18:30** O Mlsálkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu [P] **18:40** Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík **19:30** Budu pomáhat: Cukrárna Cukrárna: Obecně prospěšná společnost – cukrárna Cukrárna [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2012 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (59. díl) [L] **21:20** Kus dřeva ze stromu: Jilm [P] **21:35** Post Scriptum s P. Michalem Jadavanem [P] **22:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2012 **22:15** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **22:25** Karelia – jeden den **22:35** Bůh v Tibetu **23:05** Krajané z Gerniku **23:40** Exit 316 MISE: Konec krásných časů **0:05** Cvrlikání (9. díl): Lada Šimíčková & Ivo Cívčárek **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 15. 6. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **6:30** NOeparáda (168. díl) **7:30** Hlubinami vesmíru s dr. Janem Vondrákem **8:10** Krásy Čech a Moravy (16. díl): Třeboň **8:30** MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody **9:30** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (54. díl): Česnek, česnek **10:45** Stíny na kolébce **11:40** Sedmihlášky (66. díl) **11:45** O Mlsálkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Na koberečku (129. díl) **12:30** Svět ze hřbetu koně **13:05** Ars Vaticana (2. díl) **13:15** BET LEChem – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **13:35** Benefiční koncert pro

lidi bez domova **15:05** Nová šance **15:25** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **16:05** Prorok léčitel: Solanus Casey **17:05** Liptál včera a dnes **17:35** Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík **18:30** O Mlsálkovi (9. díl): Mlsálek je protivný [P] **18:40** Sedmihlášky (66. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Konec krásných časů **19:05** Kus dřeva ze stromu: Jilm **19:20** Do kopce voda neteče **19:40** Mikroregion východní Slovácko: Korytná [P] **20:00** Kulatý stůl: Putování modrou planetou [L] **21:35** Na koberečku (129. díl) **21:50** Nedělní čtení: 11. neděle v mezidobí [P] **22:20** Přejeme si... **22:35** V zákulisí **23:05** Eucharistie: Tělo a Krev Syna člověka **23:40** Noemova pošta: červen **1:10** Historie československého vojenského letectví (6. díl) **1:40** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 16. 6. 2012: 6:05 Mikroregion východní Slovácko: Korytná **6:15** Post Scriptum s P. Michalem Jadavanem **6:35** Zhora dané: Vendelín Baláz **6:45** BET LEChem – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **7:00** V zákulisí **7:30** Eucharistie: Tělo a Krev Syna člověka **8:00** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **8:10** Sestry v akci **8:20** Noekreace aneb Vandrování (143. díl) **8:30** Noeland (56. díl) **9:00** Sedmihlášky (66. díl) **9:05** Příběh medvídky pandy (2. díl) **9:45** NOeparáda (168. díl) **10:45** Exit 316 MISE: Konec krásných časů **11:05** Godzone magazín **11:35** Nová šance **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 14. 6. 2012 **12:25** Nedělní čtení: 11. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Poselství svatých: Matka Tereza **13:25** Jak potkávat svět s Ondřejem Demo (zatím nepotvrzeno) (12. díl) **14:45** Bůh v Tibetu **15:10** Mikroregion východní Slovácko: Korytná **15:20** Platinové písničky (82. díl): Dechovka **15:55** Terra Santa News: 13. 6. 2012 **16:15** Prorok léčitel: Solanus Casey **17:20** Hudební magazín Mezi pražci **18:00** Krásy Čech a Moravy (17. díl): Jindřichův Hradec [P] **18:30** O Mlsálkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **18:40** Sedmihlášky (66. díl) **18:45** Salesiánský magazín **19:00** Don Rua – nástupce **19:25** Nedělní čtení: 11. neděle v mezidobí **20:00** Věčná řeka **21:05** Budu pomáhat: Cukrárna Cukrárna: Obecně prospěšná společnost – cukrárna Cukrárna **21:15** Putování modrou planetou: Jemen – 1431 hidžry [P] **22:10** Historie rodiny Legnerů **22:35** Kunovské léto **22:55** Noční univerzita: Papírový Ježíš (Jan 4,25–26) – Ignác a Františka Muchovi **0:05** Benefiční koncert pro lidi bez domova **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 17. 6. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 11. neděle v mezidobí **6:45** Liptál včera a dnes **7:15** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (56. díl): Lidová muzika Sluníčko **8:25** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **9:00** Hudební magazín Mezi pražci **9:40** Ars Vaticana (2. díl) **10:00** Mše svatá z Trnavy [L] **11:10** Don Rua – nástupce **11:40** Na koberečku (129. díl) **11:50** Čtete z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:15** Platinové písničky (83. díl): Dechovka [P] **13:50** Věčná řeka **15:00** MUDr. Roman Joch – Vztah pravdy a svobody **16:00** Čiernobiely svet **16:15** Příběh medvídky pandy (3. díl) [P] **16:55** Sedmihlášky (67. díl) [P] **17:00** Noeland (56. díl) **17:30** Noekreace aneb Vandrování (144. díl) [P] **17:50** Exit 316 MISE: Konec krásných časů **18:10** Nová šance **19:00** BET LEChem – vnitřní domov (16. díl): Jan Mráz **19:20** Poselství svatých: Terezie z Lisieux [P] **19:30** Čtete z křesťanských periodik **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Věneček z rozmarýnu Fanoše Mikuleckého [P] **21:50** Octava dies (676. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **22:25** Prorok léčitel: Solanus Casey **23:30** Ars Vaticana (2. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

Drahé děti! I dnes vás zvu k obrácení a svatosti. Bůh si přeje dát vám radost a mír skrze modlitbu, ale vy, děti moje, jste ještě daleko, vázáni na zem a pozemské věci. Proto vás opět zvu, otevřete vaše srdce a svůj pohled k Bohu a Božím věcem, a radost a mír zavládnu ve vašich srdcích. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. května 2012

Mladí poutníci z Brna a okolí Vás zvu na **POUŤ DO ŘEZNOVIC. V sobotu 30. června 2012 v 15 hodin v nejstarším kostele brněnské diecéze sv. Petra a Pavla bude sloužena mše svatá podle misálu bl. Jana XXIII. z roku 1962.** Mši svatou bude sloužit P. Petr Rössler, farní kaplan. Po mši svaté následují litanie a svátostné požehnání. Po celou dobu konání pouti bude příležitost ke svaté zpovědi. **Pro další informace a hromadné přihlášení se prosím obračejte na kontaktní osobu na e-mailu zouhar.daniel89@hotmail.com.**

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory nabízí: 16. 6. 2012 diecézní setkání seniorů a jejich přátel - Hradec Králové, Nové Adalbertinum, mše svatá se sídelním biskupem Mons. Janem Vokálem • **21. 7. - 28. 7. 2012** pobyt pro prarodiče s vnoučaty, I. turnus - Marianum, Janské Lázně • **4. - 7. 10. 2012** manželské setkání pro seniory - Marianum, Janské Lázně • **14. - 19. 10. 2012** zájezd na Maltu a Gozo - za účasti světitelů biskupa královéhradeckého Mons. Josefa Kajneka. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcsbk.cz.

1. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ ŠTRÚDLOVÁNÍ 2012

Na začátku velikonoční doby vyhlásila Papežská misijní díla (PMD) v rámci týdne pro neziskový sektor 1. celostátní Misijní štrúdlování s úmyslem pomoci hladovějícím dětem v misii. Od té doby se na mnoha místech naší republiky zapojují ochotní lidé, aby svým dílem trpícím přispěli. Do poloviny května toto společné úsilí přineslo opravdu pěkný výsledek. Na účet PMD se na tento účel sešlo **225 825 Kč.**

Díky ochotě mnoha dobrých lidí tak můžeme opravdu štedře pomoci velmi chudým dětem do Zambie. Jde o projekt záchrany života především pro novorozené děti a kojence, kteří již od narození trpí nedostatkem naší republiky zapojují ochotní lidi, aby svým dílem trpícím přispěli. Do poloviny května toto společné úsilí přineslo opravdu pěkný výsledek. Na účet PMD se na tento účel sešlo 225 825 Kč. Díky ochotě mnoha dobrých lidí tak můžeme opravdu štedře pomoci velmi chudým dětem do Zambie. Jde o projekt záchrany života především pro novorozené děti a kojence, kteří již od narození trpí nedostatkem naší republiky zapojují ochotní lidi, aby svým dílem trpícím přispěli. Do poloviny května toto společné úsilí přineslo opravdu pěkný výsledek. Na účet PMD se na tento účel sešlo 225 825 Kč.

I když nebyla zrovna „štrúdlová sezóna“, do Misijního štrúdlování se zapojilo více než 50 skupin. Následující čísla odhadujeme, protože ne všichni je uvedli: pekařů a pekaček bylo přibližně kolem 500 a počet štrúdlů přesahuje 1100. Kdyby se daly za sebe a každý štrúdl měl 30 cm, štrúdlů by měřily přes 330 m. Někde akce probíhala formou agapé, jinde byly nabízeny již připravené balíčky po mši svaté v neděli. Různost těst i náplní svědčí o tvořivosti výrobců, ale samozřejmě nejvíce se peklo s jablky. V mateřské škole v Českých Budějovicích se dokonce nabízely štrúdlů s náplněmi v pěti misijních barvách. Štrúdlování probíhalo především ve farnostech, ale i ve školách a v různých společenstvích. Akce se bude za rok opakovat. Děkujeme všem, kteří se rozdělili o velikonoční radost s těmi nejpotřebnějšími a pomohli zmírnit hlad dětí ze Zambie.

P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD

Liturgická čtení

Neděle 10. 6. - 10. neděle v mezidobí

1. čt.: Gn 3,9-15
Ž 130(129),1-2,3-4,5-6a,6b-8
Odp.: 7 (U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupění.)
2. čt.: 2 Kor 4,13-15,1
Ev.: Mk 3,20-35
Slovo na den: *Vniknout do domu siláka.*

Pondělí 11. 6. - památka sv. Barnabáše

1. čt.: Sk 11,21b-26; 13,1-3
Ž 98 (97),1,2-3ab,3c-4,5-6
Odp.: srov. 2 (Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.)
Ev.: Mt 10,7-13
Slovo na den: *Zadarmo dávejte.*

Úterý 12. 6. - ferie

(v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Marie Antoniny Kratochvilové a druhú)

1. čt.: 1 Král 17,7-16
Ž 4,2-3,4-5,7-8
Odp.: 7b (Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!)
Ev.: Mt 5,13-16
Slovo na den: *At' vaše světlo svítí.*

Středa 13. 6. - památka sv. Antonína z Padovy

1. čt.: 1 Král 18,20-39
Ž 16 (15), 1-2a,4,5+8,11
Odp.: 1 (Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.)
Ev.: Mt 5,17-19
Slovo na den: *Jimi se řídit.*

Čtvrtek 14. 6. - ferie

1. čt.: 1 Král 18,41-46
Ž 65 (64), 10abcd,10e-11,12-13
Odp.: 2 (Tobě, Bože, patří chvalo zpěv na Siónu.)
Ev.: Mt 5,20-26
Slovo na den: *Jdi se napřed smířit.*

Pátek 15. 6. - slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Oz 11,1,3-4,8c-9
Iz 12,2-3,4bcd,5-6
Odp.: 3 (S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.)
2. čt.: Ef 3,8-12,14-19
Ev.: Jan 19,31-37
Slovo na den: *Výšla krev a voda.*

Sobota 16. 6. - památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9-11
1 Sam 2,1,4-5,6-7,8abcd
Odp.: srov. 1a (Mé srdce jásá v Bohu, mém spasiteli.)
Ev.: Lk 2,41-51
Slovo na den: *Všechno uchovávala ve svém srdci.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. - 16. ČERVNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 6.		PO 11. 6.		ÚT 12. 6.		ST 13. 6.		ČT 14. 6.		PÁ 15. 6.		SO 16. 6.			
Antifona	919	1029	1389	1556	949	1061	1734	1953	980	1096	772	870	1653	1870		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1673	1893	949	1062	1734	1953	981	1096	772	870	1653	1870		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	773	871	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1674	1556	953	1066	1735	1954	985	1101	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	698	788	1389	1557	953	1066	1735	1954	985	1101	774	872	1384	1551		
Prosby	924	1034	1675	1557	953	1066	1724	1943	985	1101	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	698	788	1389	1558	954	1067	1390	1562	986	1102	774	873	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1264	1402	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	775	873	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1265	1403	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1684	1558	957	1070	973	1088	989	1106	775	873	1021	1141		
Závěrečná modlitba	698	788	1389	1558	957	1071	973	1088	990	1106	774	873	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 9. 6.															
Hymnus	915	1024	929	1039	1677	1559	959	1072	1736	1955	768	866	776	874	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	769	866	776	875	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	769	867	776	875	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1680	1560	962	1076	1737	1956	771	869	778	877	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	698	788	699	789	1390	1561	962	1076	1737	1956	771	869	779	877	699	789
Prosby	918	1028	933	1044	1681	1561	963	1076	1731	1950	771	869	779	877	1028	1147
Záv. modlitba	698	788	698	788	1389	1558	963	1077	1390	1562	774	870	774	873	700	790
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

KNIHY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

VE ŠKOLE OTCŮ POUŠTĚ

Marie Ancilla • Z francouzštiny přeložila Terezie Brichtová

Autorce knihy se podařilo velmi názorně zprostředkovat moudrost pouštních otců dnešnímu člo- věku. Bohatě cituje spisy otců pouště, především Kassiána, Ja- na Klimaka a Doroteje z Gazy. V jejich světle vykládá základy křesťanské asketiky, učí prakticky bojovat proti neřestem, usilo- vat o ctnosti, rozlišovat svá hnutí mysli a uspořádat vztahy s bliž- nými podle evangelia.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 136x194 mm, 232 stran, 229 Kč

SPISY MATKY MARIE TEREZY SCRILLI

Editoři Vincenzo Mosca a Maria Stella Marzano • Z itaštiny přeložil Jiří Kašný

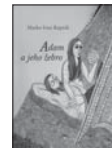
Marie Tereza Scrylli žila v letech 1825–1889, tedy v období sjed- nocování Itálie. Některé důsledky těchto politických procesů se dotkly i její řeholní kongregace, jejíž rozkvět během svého živo- ta nespátřila. Publikace obsahuje vlastní životopis Matky Scrylli, některé úvahy a záměry, které si napsala během dvou kurzů du- chovních cvičení. Třetí část knihy tvoří Řehole, Kon- stituce a Pravidla tereziánských sester oblátek slavné Panny z hory Karmel. Čtvrtá část pak obsahuje té- měř všechny dochované dopisy Matky Scrylli. Publikace vykresluje osobnost zakladatelky dnešního Institu-

tu Naší Paní z Karmelu, která vše snášela s mírností a s jistotou, že plní Boží vůli, třebaže Boží plány nejsou vždy plány lidskými.
Karmelitánské nakladatelství • Váz., 127x189 mm, 376 stran, 495 Kč

ADAM A JEHO ŽEBRO

Marko Ivan Rupnik • Z itaštiny přeložil Josef Ču- nek

Jak muž prožívá součást svého těla, darovanou ženou? O tom zasvěceně pojednává dramatická četba prvních stránek biblického příběhu o stvoření ženy v interpretaci umělce-teologa Marka I. Rupnika SJ. Text hovoří o četných stránkách manželského soužití.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Druhé vydání
Brož., A6, 80 stran, 60 Kč

APOŠTOLÁT SV. CYRILA A METODĚJE 1910–1948

Michael Špaček • Odpovědný redaktor Pavel Ambros

Velehradské kongresy ve 20. století představovaly průkopnic- kou a ojedinělou formu ekumenismu v katolicko-pravoslavných vztazích. Upozornily na bohatství, které má být sdílené společně. Vedle společnosti *Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje* vznikl také stej- nojmenný časopis, který podrobně mapoval velehradskou tradici. Autor se zabývá jak sjezdy, tak společnostmi, ale především časopi- sem *Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje*, a předkládá mimo jiné také podrobnou bibliografii s autorskými a tematickými rejstříky. Ti- tul v ediční řadě *Hlas Velehradu* tak celistvě kompletuje předsta- vení kulturního a náboženského bohatství fenoménu Velehrad.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Brož., A5, 208 stran, 250 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.